

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1239/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για τη διόρθωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά 1
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1240/2001 της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2001, για την έναρξη διαδικασίας επανεξέτασης, όσον αφορά ένα «νέο εξαγωγέα», του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2604/2000 του Συμβουλίου, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας, για την κατάργηση του δασμού όσον αφορά τις εισαγωγές ενός παραγωγού-εξαγωγέα και την υπαγωγή των εισαγωγών αυτών σε καταγραφή 3
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1241/2001 της Επιτροπής της 25ης Ιουνίου 2001 για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 5
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1242/2001 της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2001, για καθορισμό της επιστροφής στην παραγωγή για τα ελαιόλαδα που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ορισμένων κονσερβών 7
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1243/2001 της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2001, για καθορισμό των κοινοτικών τιμών στην παραγωγή και των κοινοτικών τιμών κατά την εισαγωγή για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας 8

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

2001/477/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, σχετικά με τη χορήγηση έκτακτης εθνικής ενίσχυσης από την κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας στην απόσταξη ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα 10

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2001, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση αριθ. 37.576 — Κανόνες ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης της UEFA) ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2001) 1023] 12

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1239/2001 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Ιουνίου 2001

για τη διόρθωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σπυροκηπευτικά

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2699/2000 ⁽²⁾ τροποποίησε ιδίως τον τίτλο I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 ⁽³⁾ και προσάρμοσε ανάλογα, χωρίς να τροποποιούνται κατ' ουσίαν, τις διατάξεις που διέπουν το καθεστώς ενίσχυσης στη μεταποίηση ξηρών δαμάσκηνων που προέρχονται από αποξηραμένα δαμάσκηνα Επτε και ξηρών σύκων. Το καθεστώς αυτό, το οποίο μέχρι τώρα περιλαμβανόταν στα άρθρα 2 έως 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96, θεσπίζεται στο εξής από το άρθρο 6α του ίδιου κανονισμού. Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η νέα αυτή παρουσίαση, θα πρέπει να διορθωθεί το κείμενο του άρθρου 31 του εν λόγω κανονισμού που ορίζει τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το τμήμα «Εγγυήσεων» του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).
- (2) Στο ίδιο άρθρο 31, η αναφορά στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 729/70 ⁽⁴⁾, ο οποίος έχει καταργηθεί, θα πρέπει να αντικατασταθεί από αναφορά στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽⁵⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 31

Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογή των άρθρων 2, 6α και 7, του άρθρου 9 παράγραφοι 4 και 5 και του άρθρου 10 παράγραφος 3 θεωρούνται ως παρεμβάσεις για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (*).

(*) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.»

⁽¹⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 16 Μαΐου 2001 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ L 311 της 12.12.2000, σ. 9.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σπυροκηπευτικά (ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 29). Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2699/2000 (ΕΕ L 311 της 12.12.2000, σ. 9).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 94 της 28.4.1970, σ. 13). Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1287/95 (ΕΕ L 125 της 8.6.1995, σ. 1).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 19 Ιουνίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. WINBERG

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1240/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Ιουνίου 2001

για την έναρξη διαδικασίας επανεξέτασης, όσον αφορά ένα «νέο εξαγωγέα», του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2604/2000 του Συμβουλίου, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας, για την κατάργηση του δασμού όσον αφορά τις εισαγωγές ενός παραγωγού-εξαγωγέα και την υπαγωγή των εισαγωγών αυτών σε καταγραφή

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽¹⁾ (εφεξής «ο βασικός κανονισμός»), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2338/2000⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 4,

Κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Α. ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

- (1) Η Επιτροπή έλαβε αίτηση επανεξέτασης όσον αφορά ένα «νέο εξαγωγέα», σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού. Η αίτηση υποβλήθηκε από τη Futura Polymers Ltd (εφεξής «ο αιτών»), παραγωγό-εξαγωγέα της Ινδίας (εφεξής «η ενδιαφερόμενη χώρα»).

Β. ΠΡΟΪΟΝ

- (2) Το υπό εξέταση προϊόν είναι το τερεφθαλικό πολυαιθυλένιο (εφεξής «PET») με συντελεστή ιξώδους 78 ml/g ή περισσότερο, σύμφωνα με το πρότυπο DIN (Deutsche Industriennorm) 53728, όπως περιγράφεται στο άρθρο 1 του κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή των ισχυόντων μέτρων, καταγωγής Ινδίας (εφεξής «το υπό εξέταση προϊόν»). Το εν λόγω προϊόν μπορεί να υπαχθεί επί του παρόντος στους κωδικούς ΣΟ 3907 60 20 και ex 3907 60 80 (κωδικός Taric 3907 60 80 10). Οι εν λόγω κωδικοί ΣΟ παρατίθενται για πληροφοριακούς και μόνο λόγους.

Γ. ΙΣΧΥΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ

- (3) Τα ισχύοντα επί του παρόντος μέτρα είναι οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2604/2000 του Συμβουλίου⁽³⁾ (εφεξής «ο κανονισμός») δυνάμει του οποίου οι εισαγωγές στην Κοινότητα του υπό εξέταση προϊόντος υπόκεινται σε οριστικό δασμό υπό μορφή συγκεκριμένου ποσού 181,7 ευρώ/τόνο, με εξαίρεση τις εισαγωγές από ορισμένες ρητώς κατονομαζόμενες εταιρείες, οι οποίες υπόκεινται σε ατομικούς δασμούς. Οι εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος που παράγεται από τον αιτούντα υπόκεινται σε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 223 ευρώ/τόνο.

Δ. ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

- (4) Ο αιτών είχε συνεργαστεί σε διαδικασία κατά των επιδοτήσεων, η οποία είχε διεξαχθεί παράλληλα με την έρευνα που οδήγησε στα ισχύοντα μέτρα, αλλά όχι στη διαδικασία αντι-

ντάμπινγκ που οδήγησε στα μέτρα αυτά, δεδομένου ότι δεν εξήγαγε το υπό εξέταση προϊόν στην Κοινότητα κατά την περίοδο της έρευνας με βάση την οποία υπολογίστηκαν τα ισχύοντα μέτρα, δηλαδή από την 1η Οκτωβρίου του 1998 έως τις 30 Σεπτεμβρίου του 1999 (εφεξής «η αρχική περίοδος έρευνας»). Επομένως, δεν ήταν δυνατό να καθοριστεί ατομικό περιθώριο τη στιγμή εκείνη και του καταλογίστηκε το υπόλοιπο δασμού. Ο κανονισμός όριζε ρητά ότι ο αιτών έχει το δικαίωμα να ζητήσει νέα επανεξέταση ως προς νέους εξαγωγείς, εφόσον έχει πραγματοποιήσει εξαγωγές στην Κοινότητα ή είναι σε θέση να αποδείξει ότι έχει αναλάβει αμετάκλητη συμβατική υποχρέωση για την εξαγωγή σημαντικής ποσότητας στην Κοινότητα.

- (5) Επιπλέον, ο αιτών ισχυρίζεται ότι δεν πραγματοποίησε εξαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος στην Κοινότητα κατά την αρχική περίοδο έρευνας, ότι άρχισε να το εξάγει μετά το πέρας της περιόδου έρευνας και ότι δεν συνδέεται με κανένα από τους παραγωγούς-εξαγωγείς του υπό εξέταση προϊόντος που υπόκεινται στα προαναφερθέντα μέτρα αντιντάμπινγκ.

Ε. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (6) Αφού εξέτασε τα διαθέσιμα στοιχεία, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ώστε να δικαιολογείται η έναρξη επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού, για να προσδιοριστούν το ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ του αιτούντος και, εφόσον διαπιστωθεί η ύπαρξη ντάμπινγκ, το ύψος του δασμού που θα πρέπει να επιβληθεί στις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος στην Κοινότητα.

- (7) Οι παραγωγοί της Κοινότητας οι οποίοι είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται ενημερώθηκαν για την προαναφερόμενη αίτηση και είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις. Η Επιτροπή δεν έλαβε καμία παρατήρηση.

α) Ερωματολογία

Για να συγκεντρώσει τα στοιχεία που θεωρεί απαραίτητα για την έρευνά της, η Επιτροπή θα αποστείλει ερωματολόγιο στον αιτούντα.

β) Συγκέντρωση πληροφοριών και ακρόασεις

Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη καλούνται να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να προσκομίσουν τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία. Επιπλέον, η Επιτροπή θα δεχθεί σε ακρόαση τα ενδιαφερόμενα μέρη, εφόσον το ζητήσουν γραπτώς και αποδείξουν ότι υπάρχουν ιδιαίτεροι λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται να γίνουν δεκτά σε ακρόαση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 257 της 11.10.2000, σ. 2.

⁽³⁾ ΕΕ L 301 της 30.11.2000, σ. 21.

**ΣΤ. ΚΑΤΑΡΤΗΣΗ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΔΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑ-
ΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ**

- (8) Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού, ο ισχύων δασμός αντιντάμπινγκ πρέπει να καταργηθεί όσον αφορά τις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος καταγωγής Ινδίας, το οποίο παράγεται και πωλείται προς εξαγωγή στην Κοινότητα από τον αιτούντα. Παράλληλα, οι εν λόγω εισαγωγές πρέπει να υπόκεινται σε καταγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού, για να διασφαλιστεί ότι, σε περίπτωση που η επανεξέταση καταλήξει στη διαπίστωση της ύπαρξης πρακτικής ντάμπινγκ εκ μέρους του αιτούντος, θα είναι δυνατή η αναδρομική είσπραξη δασμών αντιντάμπινγκ από την ημερομηνία έναρξης της εν λόγω επανεξέτασης. Στην παρούσα φάση της διαδικασίας δεν είναι δυνατό να εκτιμηθεί το ποσό των ενδεχομένων δασμών τους οποίους θα πρέπει να καταβάλουν μελλοντικά οι αιτούντες.

Ζ. ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

- (9) Για λόγους χρηστής διαχείρισης, είναι σκόπιμο να καθοριστούν προθεσμίες εντός των οποίων τα ενδιαφερόμενα μέρη:
- μπορούν να αναγγελθούν στην Επιτροπή, να υποβάλουν τις απόψεις τους γραπτώς και να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 7 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού ή να υποβάλουν άλλες πληροφορίες που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την έρευνα, και
  - μπορούν να ζητήσουν γραπτώς να γίνουν δεκτά σε ακρόαση από την Επιτροπή.

Η. ΑΡΝΗΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

- (10) Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε αναγκαία στοιχεία ή γενικότερα δεν τα παρέχει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, είναι δυνατόν να συναχθούν συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού.
- (11) Όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη, και είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται τα διαθέσιμα στοιχεία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αρχίζει επανεξέταση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2604/2000 σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού για να καθοριστεί εάν και σε ποιο βαθμό οι εισαγωγές τερεφθαλικού πολυαιθυλενίου με συντελεστή ιξώδους 78 ml/g ή περισσότερο, σύμφωνα με το πρότυπο DIN (Deutsche Industrienorm) 53728, το οποίο υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 3907 60 20 και ΣΟ

ex 3907 60 80 (κωδικός Taric 3907 60 80 10), καταγωγής Ινδίας, που παράγεται και πωλείται στην Κοινότητα από τη Futura Polymers Ltd, υπόκεινται στο δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2604/2000.

Άρθρο 2

Ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2604/2000 καταργείται για τις εισαγωγές του προϊόντος που αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού (συμπληρωματικός κωδικός Taric: A184).

Άρθρο 3

Οι τελωνειακές αρχές καλούνται, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96, να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να προβούν σε καταγραφή των εισαγωγών που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού. Η καταγραφή παύει εννέα μήνες μετά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 4

Τα ενδιαφερόμενα μέρη οφείλουν να αναγγελθούν, να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να προσκομίσουν στοιχεία εντός 40 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά, ώστε να μπορέσουν να ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις τους κατά την έρευνα. Τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν επίσης να ζητήσουν, εντός της ίδιας προθεσμίας 40 ημερών, να γίνουν δεκτά σε ακρόαση από την Επιτροπή. Η εν λόγω προθεσμία ισχύει για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των μερών που δεν κατονομάζονται στην αίτηση και, επομένως, είναι προς το συμφέρον των μερών αυτών να έλθουν αμέσως σε επαφή με την Επιτροπή.

Όλες οι παρατηρήσεις και αιτήσεις των ενδιαφερομένων μερών πρέπει να υποβληθούν γραπτώς (όχι σε ηλεκτρονική μορφή, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά), και πρέπει να αναφέρουν το όνομα, τη διεύθυνση, την ηλεκτρονική διεύθυνση, τον αριθμό τηλεφώνου και φαξ ή/και τэлеξ του ενδιαφερόμενου μέρους.

Τυχόν πληροφορίες σχετικές με το θέμα και αιτήσεις ακρόασης πρέπει να αποσταλούν στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Εμπορίου
TER V-0/13
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ: (32-2) 295 65 05
Τελεξ: COMEU B 21877.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Ιουνίου 2001.

Για την Επιτροπή
Pascal LAMY
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1241/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 25ης Ιουνίου 2001
για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου
ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά

την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 26 Ιουνίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Ιουνίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2001, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων σπυροκρηπυτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	83,1
	999	83,1
0707 00 05	052	71,6
	999	71,6
0709 90 70	052	78,8
	999	78,8
0805 30 10	388	70,1
	528	72,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	999	71,3
	388	92,1
	400	98,2
	404	115,4
	508	85,6
	512	90,3
	524	69,8
	528	80,4
	720	110,2
	800	216,0
	804	99,0
0809 10 00	999	105,7
	052	216,0
0809 20 95	999	216,0
	052	309,9
	064	175,3
	066	177,1
	068	172,6
	400	295,6
	999	226,1

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2032/2000 της Επιτροπής (ΕΕ L 243 της 28.9.2000, σ. 14). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1242/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 25ης Ιουνίου 2001
για καθορισμό της επιστροφής στην παραγωγή για τα ελαιόλαδα που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ορισμένων κονσερβών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2826/2000 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 20α, Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στο άρθρο 20α του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ προβλέπεται η χορήγηση επιστροφής στην παραγωγή για το ελαιόλαδο που χρησιμοποιείται για την παρασκευή ορισμένων κονσερβών. Σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου αυτού και με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, η Επιτροπή καθορίζει κάθε δύο μήνες την επιστροφή αυτή.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 20α παράγραφος 2 του προαναφερθέντος κανονισμού, η επιστροφή καθορίζεται με βάση την απόκλιση που υπάρχει μεταξύ των τιμών που διαμορφώνονται στη διεθνή αγορά και στην κοινοτική αγορά λαμβάνοντας υπόψη την επιβάρυνση κατά την εισαγωγή που εφαρμόζεται για το ελαιόλαδο που υπάγεται στον κωδικό

ΣΟ 1509 90 00 κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς, καθώς και τα στοιχεία που επιλέγησαν κατά τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή που ισχύουν για τα ελαιόλαδα αυτά κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς. Ως περίοδος αναφοράς, πρέπει να θεωρηθεί η περίοδος των δύο μηνών που προηγούνται της περιόδου ισχύος της επιστροφής στην παραγωγή.

- (3) Από την εφαρμογή του προαναφερθέντων κριτηρίων οδηγούμεθα στον καθορισμό της κατωτέρω επιστροφής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο 2001, η επιστροφή στην παραγωγή που αναφέρεται στο άρθρο 20α παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ ισούται με 44,00 EUR/100 kg.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Ιουνίου 2001.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ 172 της 30.9.1966, σ. 3025/66.

⁽²⁾ ΕΕ L 328 της 23.12.2000, σ. 2.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1243/2001 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Ιουνίου 2001

για καθορισμό των κοινοτικών τιμών στην παραγωγή και των κοινοτικών τιμών κατά την εισαγωγή για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1987, για τον καθορισμό των όρων εφαρμογής των προτιμησιακών δασμών κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1300/97 (2), και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Σε εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 2 και του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87, κοινοτικές τιμές κατά την εισαγωγή και κοινοτικές τιμές στην παραγωγή καθορίζονται ανά δεκαπενθήμερο για τα μονοανθή γαρίφαλλα (standard), τα πολυανθή γαρίφαλα (spray), τα τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος, τα τριαντάφυλλα με μικρό άνθος, εφαρμοζόμενες για περίοδο δύο εβδομάδων. Σύμφωνα με το άρθρο 1β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 700/88 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 1988, περί ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος που εφαρμόζεται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς

και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2062/97 (4), οι τιμές αυτές καθορίζονται για περιόδους δύο εβδομάδων με βάση τα σταθμισμένα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη. Πρέπει οι τιμές αυτές να καθορίζονται αμέσως για να είναι δυνατόν να καθοριστούν οι δασμοί κατά την εισαγωγή που θα εφαρμοσθούν. Γι' αυτό πρέπει να προβλεφθεί η άμεση εφαρμογή του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κοινοτικές τιμές στην παραγωγή και οι κοινοτικές τιμές κατά την εισαγωγή για τα μονοανθή γαρίφαλα (standard), τα πολυανθή γαρίφαλα (spray), τα τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος και τα τριαντάφυλλα με μικρό άνθος που αναφέρονται στο άρθρο 1β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 700/88, για μία περίοδο δύο εβδομάδων, καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 26 Ιουνίου 2001.

Εφαρμόζεται από τις 27 Ιουνίου έως τις 10 Ιουλίου 2001.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Ιουνίου 2001.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ L 382 της 31.12.1987, σ. 22.

(2) ΕΕ L 177 της 5.7.1997, σ. 1.

(3) ΕΕ L 72 της 18.3.1988, σ. 16.

(4) ΕΕ L 289 της 22.10.1997, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2001, για καθορισμό των κοινοτικών τιμών στην παραγωγή και των κοινοτικών τιμών κατά την εισαγωγή για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας

(σε EUR ανά 100 τεμάχια)

Περίοδος: 27 Ιουνίου έως 10 Ιουλίου 2001

Κοινοτικές τιμές στην παραγωγή	Μονοανθή γαρίφαλα (standard)	Πολυανθή γαρίφαλα (spray)	Τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος	Τριαντάφυλλα με μικρό άνθος
	16,87	12,35	26,47	13,97
Κοινοτικές τιμές κατά την εισαγωγή	Μονοανθή γαρίφαλα (standard)	Πολυανθή γαρίφαλα (spray)	Τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος	Τριαντάφυλλα με μικρό άνθος
Ισραήλ	—	—	11,70	8,40
Μαρόκο	13,82	15,02	—	—
Κύπρος	—	—	—	—
Ιορδανία	—	—	—	—
Δυτική Όχθη και Λωρίδα της Γάζας	—	—	—	—

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Ιουνίου 2001

σχετικά με τη χορήγηση έκτακτης εθνικής ενίσχυσης από την κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας στην απόσταξη ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα

(2001/477/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο,

την αίτηση που υπέβαλε στις 20 Απριλίου 2001 η κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς⁽¹⁾, επιτρέπει στην Κοινότητα να στηρίξει την απόσταξη οίνων προκειμένου να στηριχθεί η αμπελοοινική αγορά και, επομένως, να διευκολυνθεί η συνέχιση του εφοδιασμού με προϊόντα απόσταξης οίνου.
- (2) Το άρθρο 30 του προαναφερθέντος κανονισμού, επιτρέπει τη λήψη του μέτρου της απόσταξης κρίσης σε περίπτωση εξαιρετικής διαταραχής της αμπελοοινικής αγοράς, οφειλόμενης σε σημαντικά πλεονάσματα και/ή σε προβλήματα ποιότητας.
- (3) Η περίοδος 2000/01 έδειξε ότι το προβλεπόμενο στο άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 άνοιγμα της απόσταξης από 1ης Σεπτεμβρίου, αποτέλεσε μειονέκτημα για ορισμένους αμπελώνες στη Γαλλία, στους οποίους η συγκομιδή δεν είχε αρχίσει αυτή την ημερομηνία επιπλέον, η εξέταση των αιτήσεων σύμβασης κατά την ημερομηνία λήξης των προεγγραφών στις 30 Νοεμβρίου 2000 καταδεικνύει ότι ορισμένοι αμπελώνες δεν είχαν πρόσβαση.
- (4) Μετά από εμπεριστατωμένη εξέταση των επιπτώσεων που θα έχει στην αγορά η λειτουργία των αποστάξεων και η πρακτική των αποστάξεων κατά παραγγελία καθώς και η απόσταξη κρίσης που ανοίγει κατά περίπτωση και κατόπιν αιτή-

σεως των κρατών μελών με την έγκριση διαφοροποιημένων τιμών ανάλογα με τις αιτήσεις, βάσει στοιχείων που παρέσχε η γαλλική κυβέρνηση, διαπιστώνεται ότι στη Γαλλία, παρά την απόσταξη κρίσης 800 000 εκατολίτρων προς 1,914 EUR ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο, και παρά την εθνική ενίσχυση που έχει επιτρέψει το Συμβούλιο δυνάμει της απόφασης 2000/810/EK⁽²⁾, χάρις στις οποίες η τιμή του οίνου ανέρχεται σε 3,7 EUR ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο εντός του ορίου του ενός εκατομμυρίου εκατολίτρων, οι αγορές εξακολουθούν να παρουσιάζουν στασιμότητα και δημιουργούνται ιδιαίτερα μεγάλα αποθέματα, τα οποία αυξήθηκαν από 10,8 εκατομμύρια εκατόλιτρα τον Αύγουστο του 1999 σε 14,1 εκατόλιτρα τον Αύγουστο του 2000.

- (5) Για την αντιμετώπιση της κατάστασης αυτής, η γαλλική κυβέρνηση προτείνει, εντός των ορίων της ποσόστωσης του 1,5 εκατομμυρίου εκατολίτρων, το άνοιγμα της οποίας εγκρίθηκε ομόφωνα στις 7 Ιουνίου 2001 από τη διαχειριστική επιτροπή οίνων η οποία έχει συσταθεί με το άρθρο 74 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, βάσει προτάσεως της Επιτροπής, τη χορήγηση εθνικής έκτακτης ενίσχυσης στους παραγωγούς που παραδίδουν οίνο στην απόσταξη που αναφέρεται στο άρθρο 30 του εν λόγω κανονισμού, ώστε να αυξηθεί η τιμή του παραδιδόμενου οίνου από 1,914 EUR ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο σε 3,05 EUR ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο, με συνολικό κόστος του εθνικού αυτού μέτρου 19 εκατομμυρίων ευρώ κατ' ανώτατο όριο.
- (6) Συντρέχουν, συνεπώς, εξαιρετικές περιστάσεις που επιτρέπουν να θεωρηθεί αυτή η ενίσχυση, κατά παρέκκλιση και στον βαθμό που είναι απολύτως αναγκαίος για την επανόρθωση της διαπιστούμενης ανισορροπίας, ως συμβατή με την κοινή αγορά, υπό τους όρους που προβλέπει η παρούσα απόφαση,

⁽¹⁾ ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2826/2000 (ΕΕ L 328 της 23.12.2000, σ. 2).

⁽²⁾ ΕΕ L 328 της 23.12.2000, σ. 52.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Θεωρείται συμβατή με την κοινή αγορά έκτακτη ενίσχυση της γαλλικής κυβέρνησης στην απόσταξη 1 500 000 εκατολίτρων οίνου επί του γαλλικού εδάφους για ποσό 19 εκατομμυρίων ευρώ κατ' ανώτατο όριο, μέχρι του απαραίτητου ποσού, προκειμένου η τιμή του οίνου να ανέλθει σε 3,05 EUR ανά % όγκου και ανά εκατόλιτρο, στο πλαίσιο της εφαρμογής της απόσταξης κρίσης δυνάμει του άρθρου 30 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Λουξεμβούργο, 19 Ιουνίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. WINBERG

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Απριλίου 2001

σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ

(Υπόθεση αριθ. 37.576 — Κανόνες ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης της UEFA)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2001) 1023]

(Το κείμενο στην αγγλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/478/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1216/1999 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 2,

την αίτηση αρνητικής πιστοποίησης και την κοινοποίηση ενόψει απαλλαγής που παρελήφθησαν στις 19 Ιουλίου 1999, όπως τροποποιήθηκαν στις 5 Απριλίου 2000, σύμφωνα με το άρθρο 2 και το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17,

την περιλήψη της κοινοποίησης που δημοσιεύτηκε ⁽³⁾ σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17,

μετά από διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή συμπράξεων και δεσποζουσών θέσεων,

Έχοντας υπόψη τα ακόλουθα:

1. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

- (1) Η παρούσα απόφαση αφορά τους κανόνες της ένωσης ευρωπαϊκών ποδοσφαιρικών ομοσπονδιών (UEFA) σχετικά με τη μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων, που περιλαμβάνονται στον «κανονισμό εφαρμογής του άρθρου 47 του καταστατικού της UEFA, έκδοση 2000» (εφεξής «κανονισμός για θέματα ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης» ή «κανονισμός»). Ο κανονισμός αυτός δίνει στις εθνικές ενώσεις μέλη της UEFA τη δυνατότητα να εξαιρέσουν έναν περιορισμένο αριθμό ωρών κατά τη διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να μεταδοθεί τηλεοπτικά κανένας τηλεοπτικός αγώνας στην επικράτειά τους. Στόχος είναι να δώσει στις ομοσπονδίες την περιορισμένη δυνατότητα προγραμματισμού εγχώριων αγώνων σε ωράρια που δεν συμπίπτουν με την ταυτόχρονη μετάδοση ποδοσφαίρου η οποία θα μπορούσε να είναι εις βάρος της προσέλευσης στα γήπεδα και της συμμετοχής των ερασιτεχνών στο άθλημα.

⁽¹⁾ ΕΕ 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.

⁽²⁾ ΕΕ L 148 της 15.6.1999, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ C 121 της 29.4.2000, σ. 14.

- (2) Η UEFA είναι ένας οργανισμός στον οποίο συμμετέχουν 51 εθνικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες, με έδρα τη Νyon, στην Ελβετία. Όλες οι ευρωπαϊκές εθνικές ομοσπονδίες ποδοσφαίρου μπορούν να γίνουν μέλη της. Συνήθως, κάθε κράτος μέλος του ΕΟΧ διαθέτει μόνο μία εθνική ομοσπονδία αρμόδια για το άθλημα στο επίπεδο της χώρας, με εξαίρεση το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου, για ιστορικούς λόγους, η Αγγλία, η Ουαλία, η Σκωτία και η Βόρεια Ιρλανδία έχουν η καθεμιά τη δική τους ομοσπονδία. Ως ευρωπαϊκή συνομοσπονδία της FIFA (διεθνής συνομοσπονδία ποδοσφαιρικών ενώσεων), η UEFA είναι αρμόδια για το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Η UEFA διοργανώνει επίσης τα διεθνή ποδοσφαιρικά πρωταθλήματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου (UEFA European Football Championships), το κύπελλο πρωταθλητριών (Champions League) και το κύπελλο UEFA.
- (3) Οι πρώτοι κανονισμοί της UEFA για θέματα μετάδοσης χρονολογούνται από το 1988. Κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή στις 19 Μαΐου 1992⁽⁴⁾ και τροποποιήθηκαν επανειλημμένα με το πέρασμα των ετών. Αποτελέσαν αντικείμενο πολλών καταγγελιών από την πλευρά των ραδιοτηλεοπτικών φορέων⁽⁵⁾, που θεωρούσαν ότι περιορίζουν τον ανταγωνισμό, ανησυχία που συμμεριζόταν και η Επιτροπή. Η Επιτροπή αναζήτησε, σε συνεργασία με τα ενδιαφερόμενα μέρη, μια φιλική λύση συμβιβάσιμη με το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού. Το 1994 ορίστηκε ένας διαμεσολαβητής ο οποίος κατέληξε το 1996 στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούσε να εξευρεθεί συμβιβαστική λύση.
- (4) Στις 16 Ιουλίου 1998, η Επιτροπή απηύθυνε συνεπώς κοινοποίηση αιτιάσεων με την οποία καθοριζόταν ότι ο κανονισμός για θέματα μετάδοσεων που ίσχυε την εποχή εκείνη αποτελούσε παράβαση του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ και ότι δεν μπορούσε να τύχει εξαίρεσης βάσει του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ ή του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας ΕΟΧ.
- (5) Στην απάντηση της 15ης Οκτωβρίου 1998 στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η UEFA υπέβαλε στην Επιτροπή σχέδιο νέου κανονισμού. Βασιζόμενη στο σχέδιο αυτό, η UEFA ενέκρινε στις 2 Ιουλίου 1999 νέο κανονισμό αντί εκείνου στον οποίο αναφερόταν η κοινοποίηση αιτιάσεων και τον κοινοποίησε στην Επιτροπή στις 19 Ιουλίου 1999. Με την ευκαιρία αυτή η UEFA απέσυρε και την κοινοποίησή της του 1992.
- (6) Αφού εξέτασε το νέο κανονισμό της UEFA της 2ας Ιουλίου 1999, η Επιτροπή έκρινε ότι ήταν απαραίτητες νέες τροποποιήσεις. Με επιστολή της 14ης Φεβρουαρίου 2000, η Επιτροπή επέμεινε ώστε η UEFA να περιορίσει περαιτέρω τις δυνατότητες των εθνικών ομοσπονδιών να εμποδίζουν την τηλεοπτική μετάδοση ποδοσφαιρικών συναντήσεων. Ειδικότερα, το άρθρο 3 παράγραφος 3 του κανονισμού και η εφαρμογή του δημιουργούσαν δυσκολίες. Η διάταξη αυτή υποχρέωνε τις ενώσεις μέλη να αποδεικνύουν ότι οι ώρες απαγόρευσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 παράγραφος 1 αντιστοιχούσαν όντως στην περίοδο όπου πραγματοποιούνταν οι περισσότεροι αγώνες σε εθνικό επίπεδο. Η δυσκολία έγκειται στο γεγονός ότι ο κανονισμός δεν καθόριζε κατά ακριβή τρόπο την περίοδο όπου πραγματοποιούνται οι περισσότεροι αγώνες σε εθνικό επίπεδο. Έτσι ήταν ιδιαίτερα δύσκολο να ελεγχθεί αν οι εθνικές ενώσεις τηρούσαν την υποχρέωσή τους να εξαιρούν μόνο τις ώρες που αντιστοιχούν στην εν λόγω περίοδο.
- (7) Συνεπώς, η Επιτροπή ζήτησε από την UEFA να διευκρινίσει το θέμα της εθνικής αγωνιστικής περιόδου και να προσθέσει έναν σαφή και ξεκάθαρο κανόνα που να διευκρινίζει ότι οι ώρες απαγόρευσης έπρεπε να αντιστοιχούν στην εν λόγω περίοδο. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι η περίοδος κατά την οποία διεξάγονται οι περισσότεροι αγώνες σε εθνικό επίπεδο αντιστοιχεί παραδοσιακά στο τέλος της εβδομάδας, το Σάββατο ή την Κυριακή. Ένας ποδοσφαιρικός αγώνας διαρκεί 2 × 45 λεπτά, με ημίχρονο 15 λεπτών, δηλαδή συνολικά περίπου δύο ώρες. Συνεπώς, η Επιτροπή δέχτηκε ότι επιτρέπεται στις ενώσεις μέλη να έχουν τη δυνατότητα να εξαιρούν ώρες μόνο το Σάββατο ή την Κυριακή, και για διάρκεια δύο ωρών και 30 λεπτών, ώστε οι θεατές να προλαβαίνουν να μεταβαίνουν στο γήπεδο, να παρακολουθούν τον αγώνα και να επιστρέφουν στην κατοικία τους χωρίς να χάνουν μία τηλεοπτική ποδοσφαιρική εκπομπή. Η Επιτροπή ζήτησε τις εν λόγω τροποποιήσεις γιατί η ύπαρξη ενός σαφούς κανόνα για την αγωνιστική περίοδο σε συνδυασμό με την αυστηρή εφαρμογή της παροχής απόδειξης από τις εθνικές ομοσπονδίες επιλύει το πρόβλημα των

⁽⁴⁾ Καταχωρήθηκε ως υπόθεση αριθ. IV/C-2/34.319.

⁽⁵⁾ Οι καταγγελίες προέρχονται από τους ακόλουθους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς: υπόθεση IV/33145 — Independent Television Association Limited (ITVA), καταγγελία που κατατέθηκε στις 5 Απριλίου 1989· υπόθεση IV/33734 — Gestelevision, καταγγελία που κατατέθηκε στις 24 Οκτωβρίου 1990· υπόθεση IV/34199 — British Sky Broadcasting Limited (BSkyB), καταγγελία που κατατέθηκε στις 28 Ιανουαρίου 1992· υπόθεση IV/34784 — Channel 4, καταγγελία που κατατέθηκε στις 13 Ιουλίου 1993 υπόθεση IV/34790 — Canal+ SA, καταγγελία που κατατέθηκε στις 16 Ιουλίου 1993· υπόθεση IV/34948 — Telepiù srl, καταγγελία που κατατέθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 1993· υπόθεση IV/35001 — CWL Telesport, καταγγελία που κατατέθηκε στις 16 Φεβρουαρίου 1994· υπόθεση IV/35048 — Telecinco SA, καταγγελία που κατατέθηκε στις 22 Μαρτίου 1994· υπόθεση IV/37350 — Association of Commercial Television in Europe (ACT), καταγγελία που κατατέθηκε στις 16 Δεκεμβρίου 1998· υπόθεση IV/37461 — Channel 5, καταγγελία που κατατέθηκε στις 6 Απριλίου 1999.

υπερβολικών ωρών απαγόρευσης. Επιπλέον, η Επιτροπή θεώρησε ότι η συσχέτιση με την εθνική αγωνιστική περίοδο, που είναι σταθερή, σημαίνει ότι οι εθνικές ομοσπονδίες θα εξαιρούν τις ίδιες ώρες κάθε έτος παρέχοντας σταθερούς όρους για τη μετάδοση του ποδοσφαίρου.

- (8) Η UEFA δέχτηκε το αίτημα της Επιτροπής και την ενημέρωσε με επιστολή της 5ης Απριλίου 2000 για την τροποποίηση του άρθρου 3 του κανονισμού προς την κατεύθυνση που ζήτησε η Επιτροπή. Η επιστολή της 5ης Απριλίου 2000 αποτέλεσε ρητή κοινοποίηση των τροποποιήσεων στο άρθρο 3. Σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού, οι τροποποιήσεις εγκρίθηκαν από την εκτελεστική επιτροπή της UEFA στις 31 Μαρτίου 2000 και άρχισαν να ισχύουν την 1η Αυγούστου 2000.

1.1. Κανόνες της UEFA σχετικά με τη μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων

1.1.1. Έκδοση 2000 των καταστατικών της UEFA

- (9) Οι βασικοί κανόνες της UEFA για την τηλεοπτική μετάδοση περιλαμβάνονται στον κανονισμό για θέματα μετάδοσης. Η εκτελεστική επιτροπή της UEFA εγκρίνει τον κανονισμό αυτό βάσει του άρθρου 47 παράγραφος 2 του καταστατικού της UEFA. Το άρθρο αυτό εξουσιοδοτεί την εκτελεστική επιτροπή της UEFA να εγκρίνει κανονισμούς υλοποιώντας το δικαίωμα της UEFA και των ενώσεων μελών, βάσει του άρθρου 47 παράγραφος 1 και να επιτρέπει τη μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων:

«1. Η UEFA και οι ομοσπονδίες μέλη έχουν τα αποκλειστικά δικαιώματα να επιτρέπουν οπτικοακουστικές και ραδιοφωνικές μεταδόσεις, καθώς και οποιοδήποτε άλλο τρόπο μετάδοσης με εικόνα και ήχο, είτε ζωντανά είτε μαγνητοσκοπημένα, στο σύνολό τους ή αποσπάσματα αγώνων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους.

2. Η εκτελεστική επιτροπή θα εκδώσει κανονισμούς που θα διέπουν την εφαρμογή αυτών των δικαιωμάτων.»

1.1.2. Ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης της 31ης Μαρτίου 2000

- (10) Στόχος του κανονισμού για θέματα μετάδοσης είναι να μην αποτρέπονται οι τηλεθεατές από την παρακολούθηση τοπικών ποδοσφαιρικών αγώνων, ούτε να μην συμμετέχουν σε ερασιτεχνικούς ή εφηβικούς αγώνες λόγω της τηλεοπτικής μετάδοσης⁽⁶⁾ ποδοσφαιρικών συναντήσεων που μπορούν να ανταγωνιστούν τους αγώνες αυτούς⁽⁷⁾. Δεδομένου ότι ορισμένες εθνικές ομοσπονδίες δεν ανησυχούν για πιθανές αρνητικές επιπτώσεις από τη μετάδοση ποδοσφαίρου, ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης δεν τις υποχρεώνει να εξαιρούν ώρες μετάδοσης στην επικράτειά τους. Ωστόσο, οι εθνικές ομοσπονδίες είναι υποχρεωμένες να τηρούν τις ώρες απαγόρευσης άλλων εθνικών ομοσπονδιών όταν πωλούν δικαιώματα μετάδοσης ποδοσφαιρικών συναντήσεων στις επικράτειες άλλων εθνικών ομοσπονδιών που έχουν ορίσει ώρες απαγόρευσης⁽⁸⁾.
- (11) Βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1, κάθε ένωση μέλος μπορεί να αποφασίσει ότι η μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων απαγορεύεται στην επικράτεια της για 2^{1/2} ώρες το Σάββατο ή την Κυριακή. Η απαγόρευση ισχύει μόνο για τις σκοπίμες μεταδόσεις⁽⁹⁾. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 οι 2^{1/2} αυτές ώρες πρέπει να αντιστοιχούν στην περίοδο κατά την οποία διεξάγονται οι περισσότεροι αγώνες της αρμοδιότητας της ένωσης μέλους σε εθνικό επίπεδο. Η περίοδος κατά την οποία διεξάγονται οι περισσότεροι αγώνες σε εθνικό επίπεδο καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4, ως η στιγμή κατά την οποία διεξάγεται η πλειονότητα (δηλαδή τουλάχιστον 50 %) των εβδομαδιαίων συναντήσεων των δύο πρώτων κατηγοριών της χώρας. Μπορεί να πρόκειται για ερασιτεχνικές ή επαγγελματικές συναντήσεις. Η εν λόγω περίοδος ξεκινά με την πρώτη συνάντηση του εθνικού πρωταθλήματος και ολοκληρώνεται με τον τελευταίο αγώνα της. Προκειμένου να αρθούν τυχόν αμφιβολίες, οποιαδήποτε απαγόρευση βασίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, δεν μπορεί να ισχύει παρά για την ποδοσφαιρική περίοδο όπως έχει κοινοποιηθεί στην UEFA. Η υποχρέωση των εθνικών ενώσεων να εξαιρούν ώρες μόνο κατά την περίοδο που πραγματοποιούνται όντως ποδοσφαιρικές συναντήσεις στην επικράτεια τους σημαίνει επίσης ότι σε περιπτώσεις όπου, για παράδειγμα, δεν πραγματοποιείται καμία συνάντηση σε μια χώρα κατά τη χειμερινή περίοδο για κλιματολογικούς λόγους, η συγκεκριμένη ένωση δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την τηλεοπτική μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων κατά την περίοδο αυτή.

⁽⁶⁾ Το άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού προβλέπει «Οποιαδήποτε μετάδοση ή αναπαραγωγή ποδοσφαιρικού αγώνα με οποιαδήποτε σημερινή ή μελλοντική τεχνική μετάδοσης (περιλαμβανομένου, αλλά όχι αποκλειστικά, του Ίντερνετ) [...]».

⁽⁷⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού για θέματα μετάδοσης.

⁽⁸⁾ Άρθρο 5 του κανονισμού για θέματα μετάδοσης.

⁽⁹⁾ Ως «σκοπίμη μετάδοση» η UEFA εννοεί ειδικές εκπομπές για συγκεκριμένη επικράτεια, ειδικότερα σε ό,τι αφορά τη γλώσσα ή/και το περιεχόμενο.

- (12) Αν μια ένωση μέλος αποφασίσει να χρησιμοποιήσει τη δυνατότητα απαγόρευσης ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ποδοσφαιρικών αγώνων στην επικράτειά της, είναι υποχρεωμένη, βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2, να λάβει τη σχετική απόφαση το αργότερο ένα μήνα πριν από την έναρξη της εθνικής περιόδου. Οποιαδήποτε τροποποίηση των ωρών απαγόρευσης δεν μπορεί να αποφασιστεί παρά για την επόμενη ποδοσφαιρική περίοδο και τουλάχιστον ένα μήνα πριν από το ξεκίνημα της νέας περιόδου. Βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 3, όλες οι αποφάσεις των εθνικών ποδοσφαιρικών ενώσεων για τις ώρες απαγόρευσης πρέπει να κοινοποιούνται στην UEFA γραπτώς κατά τη στιγμή λήψης της απόφασης δημοσιεύοντας τις αντίστοιχες πληροφορίες⁽¹⁰⁾. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5, το αργότερο ένα μήνα πριν από την έναρξη της εθνικής ποδοσφαιρικής περιόδου, οι εθνικές ενώσεις πρέπει να υποβάλουν στην UEFA αντίγραφο του καταλόγου των περιόδων κατά τις οποίες διεξάγονται σε εθνικό επίπεδο οι περισσότεροι αγώνες, και που δικαιολογούν την επιλογή των ωρών απαγόρευσης διευκρινίζοντας τις ημερομηνίες έναρξης και τέλους της εθνικής ποδοσφαιρικής περιόδου. Αν μια ένωση μέλος δεν ενημερώσει την UEFA για τις «ώρες απαγόρευσης» στην προκαθορισμένη προθεσμία, δεν μπορεί να ισχύσει κανένας περιορισμός στις τηλεοπτικές μεταδόσεις ποδοσφαίρου για την ένωση αυτή κατά την εν λόγω περίοδο.
- (13) Οι διατάξεις για τις ώρες απαγόρευσης δεν ισχύουν για τη μετάδοση ποδοσφαιρικών στιγμιότυπων σε μη αθλητικές εκπομπές, όπως τα δελτία ειδήσεων, που μπορούν να περιλαμβάνουν σύντομα μαγνητοσκοπημένα αποσπάσματα από ποδοσφαιρικούς αγώνες, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 6⁽¹¹⁾.
- (14) Ορισμένοι συγκεκριμένοι αγώνες μπορούν να μεταδίδονται κατά τις περιόδους απαγόρευσης⁽¹²⁾. Οι ενώσεις μέλη πρέπει να κοινοποιούν στην UEFA, τουλάχιστον 45 μέρες νωρίτερα, την ημερομηνία και ώρα της έναρξης των αγώνων οι οποίοι θα μεταδοθούν κατ' εξαίρεση στις ώρες απαγόρευσης⁽¹³⁾. Δεδομένου του εξαιρετικού χαρακτήρα των αγώνων που εμπίπτουν στη διάταξη αυτή, στην πράξη δεν έχει παρά εξαιρετικά περιορισμένη εφαρμογή⁽¹⁴⁾. Αν μια ένωση μέλος επιτρέπει τη μετάδοση τέτοιου αγώνα, περιλαμβανομένων και όσων εμπίπτουν στις παραπάνω κατηγορίες, δεν μπορεί να αντιτεθεί στη μετάδοση στην επικράτεια της οποιονδήποτε άλλον αγώνα που διεξάγεται στην επικράτεια άλλης ποδοσφαιρικής ένωσης.
- (15) Οι εθνικές ενώσεις οφείλουν να απέχουν από οποιαδήποτε διάκριση έναντι της ποδοσφαιρικής δραστηριότητας των άλλων χωρών και ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο στους εθνικούς και τους ξένους αγώνες⁽¹⁵⁾. Εναπόκειται στις εθνικές ενώσεις να μεριμνήσουν ώστε να τηρήσουν όλα τα μέρη αυστηρά τις διατάξεις του κανονισμού⁽¹⁶⁾. Το εποπτικό και πειθαρχικό όργανο της UEFA εξουσιοδοτείται να επιβάλει πειθαρχικά μέτρα ή να εκδώσει οδηγίες προς τις ενώσεις μέλη που αναγνωρίστηκε ότι παραβίασαν τον κανονισμό για θέματα μετάδοσης. Επιπλέον, η UEFA μπορεί να επιβάλει διοικητικά μέτρα σύμφωνα με τα υπάρχοντα συστήματα επιβολής προστίμων που έχουν συμφωνήσει οι ενώσεις μέλη⁽¹⁷⁾.

1.2. Σχόλια ενδιαφερομένων τρίτων

- (16) Η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17⁽¹⁸⁾, στην οποία απάντησαν επτά ενδιαφερόμενοι τρίτοι. Οι παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από τους καταγγέλλοντες και τους ενδιαφερόμενους τρίτους μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

⁽¹⁰⁾ Η UEFA δημοσίευσε τις πληροφορίες αυτές στη σελίδα υποδοχής της διεύθυνσης 'Internet: <http://www.uefa.com>.

⁽¹¹⁾ Η UEFA διευκρίνισε την εμβέλεια αυτής της διάταξης εξηγώντας ότι ισχύει για ενημερωτικές εκπομπές, ψυχαγωγικές εκπομπές και βιογραφικά και αναδρομικά προγράμματα, που μπορούν να περιλαμβάνουν σύντομα αποσπάσματα από ποδοσφαιρικούς αγώνες.

⁽¹²⁾ Άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού για θέματα μετάδοσης:

1. αγώνες της εθνικής ομάδας Α,
2. αγώνες που θεωρείται ότι πρέπει να μεταδίδονται απευθείας από την τηλεόραση βάσει της εθνικής νομοθεσίας, και
3. οποιοσδήποτε άλλος αγώνας εθνικής σημασίας.

⁽¹³⁾ Άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού για θέματα μετάδοσης.

⁽¹⁴⁾ Κατά την περίοδο 1999/2000 μόνο τρεις εθνικές ενώσεις εφάρμοσαν την εξαίρεση για εννέα αγώνες. Την περίοδο 2000/2001 καμία εθνική ένωση δεν κοινοποίησε τέτοιον αγώνα (έως τις 18 Οκτωβρίου 2000).

⁽¹⁵⁾ Άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού για θέματα μετάδοσης.

⁽¹⁶⁾ Άρθρο 5 του κανονισμού για θέματα μετάδοσης.

⁽¹⁷⁾ Άρθρο 7 του κανονισμού για θέματα μετάδοσης.

⁽¹⁸⁾ ΕΕ C 121 της 29.4.2000, σ. 14. Μόνον οι ACT, Canal+, Gestelevision Telecico SA, Channel Four Television και Channel 5 Broadcasting Limited επέμειναν στις καταγγελίες τους αφού κλήθηκαν γραπτώς να απαντήσουν στην ανακοίνωση της Επίσημης Εφημερίδας βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17. Οι υπόλοιποι καταγγέλλοντες, που δεν εκδηλώθηκαν, θεωρήθηκε ότι απώλεσαν το καθεστώς του καταγγέλλοντα.

- (17) Μολονότι αναγνωρίζουν ⁽¹⁹⁾ ότι ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης της 31ης Μαρτίου 2000 είναι βελτιωμένος σε σχέση με τον προηγούμενο, οι τρίτοι συνεχίζουν να θεωρούν ότι περιορίζει του ανταγωνισμό με την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ και ότι η UEFA δεν παρουσίασε στοιχεία που να δικαιολογούν απαλλαγή κατ' εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας ΕΟΧ, εφόσον δεν απέδειξε ότι η μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων έχει αρνητική επίδραση στην προσέλευση στα γήπεδα και την πρακτική άσκηση του αθλήματος από τους ερασιτέχνες. Προβλήθηκε το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης δεν θα πρέπει να ισχύει για τη συνδρομητική τηλεόραση λόγω του περιορισμένου ακόμα αριθμού συνδρομητών και, συνεπώς, της χαμηλής διείσδυσης της συνδρομητικής τηλεόρασης.
- (18) Εξάλλου, ορισμένοι εξέφρασαν την άποψη σύμφωνα με την οποία ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης καθιστά την απόκτηση τηλεοπτικών δικαιωμάτων ζωντανής μετάδοσης οικονομικά πιο επικίνδυνη δεδομένου ότι οι εθνικές ενώσεις δεν λαμβάνουν τις αποφάσεις για τις ώρες απαγόρευσης παρά ένα μήνα πριν από την έναρξη της ποδοσφαιρικής περιόδου. Η κατάσταση αυτή θεωρείται ότι δημιουργεί ιδιαίτερο πρόβλημα δεδομένου ότι οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς πρέπει να αποκτούν τα δικαιώματα για τα επόμενα έτη χωρίς να έχουν καμία εγγύηση σχετικά με το αν οι ποδοσφαιρικές ενώσεις δεν θα μετακινήσουν τις κυριότερες συναντήσεις τους και την αντίστοιχη περίοδο απαγόρευσης από τη μία περίοδο στην άλλη.
- (19) Οι βρετανικοί ραδιοτηλεοπτικοί φορείς υποστήριξαν ότι αντιμετωπίζουν ένα ιδιαίτερο πρόβλημα λόγω του γεγονότος ότι στο Ηνωμένο Βασίλειο υπάρχουν τέσσερις εθνικές ενώσεις που δεν είναι υποχρεωμένες να συντονίζουν τις ώρες απαγόρευσής τους και που θα μπορούσαν να απαγορεύσουν η κάθε μια διαφορετικές ώρες, γεγονός που θα καθιστούσε τη μετάδοση των ποδοσφαιρικών αγώνων πολύ δύσκολη στο Ηνωμένο Βασίλειο. Οι βρετανικοί ραδιοτηλεοπτικοί φορείς εξέφρασαν επίσης το φόβο ότι δεν θα μπορούσαν να επωφεληθούν από το άρθρο 4 που αποτελεί ηπιότερη εκδοχή του άρθρου 3 προβλέποντας εξαίρεση της δυνατότητας καθορισμού ωρών απαγόρευσης για τους αγώνες εθνικής σημασίας, δεδομένου ότι οι τέσσερις περιοχές έχουν καθεμία τα δικά τους ενδιαφέροντα και, αν μία από τις εθνικές ενώσεις μπορεί να χορηγήσει εξαίρεση για τη μετάδοση ενός αγώνα, η εξαίρεση αυτή δεν θα εφαρμόζεται στις άλλες εθνικές ενώσεις, γεγονός που καθιστά αδύνατη τη μετάδοση στις άλλες περιοχές.
- (20) Ορισμένοι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς υποστήριξαν ότι με την τεχνική πρόοδο, θα μεταδίδουν σύντομα στο σύνολο της Ευρώπης. Στη χειρότερη περίπτωση, οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς θα πρέπει να συμμορφώνονται με ώρες απαγόρευσης που θα διαφέρουν από το ένα μέρος στο άλλο, ανάλογα με τη νομοθεσία, γεγονός που θα καθιστά τη διεθνική ραδιοτηλεοπτική μετάδοση πιο δύσκολη. Εξάλλου, οι νέες υπηρεσίες μέσω Ίντερνετ, η τηλεόραση κατά παραγγελία, η τηλεόραση ανά πρόγραμμα και άλλες υπηρεσίες πολυμέσων θα επηρεαστούν επίσης από τον κανονισμό για θέματα μετάδοσης. Αντίθετα με την παραδοσιακή τηλεόραση, η μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων μέσω του Ίντερνετ θα μπορούσε να γίνει οποιαδήποτε ώρα, όχι μόνο κατά τις ώρες προγραμματισμού, και η λήψη εκπομπών μέσω του Ίντερνετ θα ήταν απεριόριστη σε γεωγραφικό επίπεδο. Έτσι, υποστηρίζεται ότι για να συμμορφωθεί με τον κανονισμό για θέματα μετάδοσης, ένας παροχέας υπηρεσιών Ίντερνετ πρέπει να τηρεί διαφορετικές περιόδους απαγόρευσης για όλες τις ενώσεις μέλη. Συνεπώς, ο παροχέας πρέπει να σταματά τις εκπομπές για όλες τις περιόδους απαγόρευσης κάθε ένωσης μέλους και να μεταδίδει τις εκπομπές κατά τις ελεύθερες περιόδους. Οι παροχές υπηρεσιών Ίντερνετ δεν θα είχαν κανένα οικονομικό λόγο για να ακολουθήσουν αυτή τη διαδικασία. Εξάλλου, θα έβλαπτε την τεχνική πρόοδο των υπηρεσιών πολυμέσων στην Ευρώπη και θα περιόριζε σοβαρά την ανάπτυξη της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων μέσω νέων υπηρεσιών όπως το Ίντερνετ.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

2.1. Αγορά προϊόντων

2.1.1. Παρατηρήσεις της UEFA

- (21) Η UEFA δεν όρισε σαφώς την εν λόγω αγορά προϊόντων στην κοινοποίησή της. Δήλωσε απλώς ότι οι κανονισμοί για θέματα μετάδοσης είχαν επιπτώσεις στο ποδόσφαιρο και τη μετάδοση.

2.1.2. Αγορές που μπορούν να επηρεαστούν

- (22) Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο κανονισμός της UEFA για θέματα μετάδοσης μπορεί να επηρεάσει τις ακόλουθες αγορές:

⁽¹⁹⁾ Όπως φαίνεται από την ιστοσελίδα του Canal+ τον Αύγουστο του 2000, όσον αναφερόταν ότι είναι παγκόσμια είδηση το γεγονός ότι το Canal+ θα μεταδίδει ζωντανά το αγγλικό πρωτάθλημα στη Δανία τα Σάββατα, μετά από απαγόρευση άνω των 30 ετών. Ο σταθμός αποδίδει αυτή την εξέλιξη σε πολύχρονες διαπραγματεύσεις με την DBU, την UEFA και την ΕΕ, που οδήγησαν σε λιγότερο περιοριστικούς κανόνες για θέματα μετάδοσης. Συνεπώς, το Canal+ θα μεταδίδει ζωντανά το αγγλικό πρωτάθλημα ποδοσφαίρων το Σάββατο, την Κυριακή και τη Δευτέρα.

- την ή τις αγορές πριν από την απόκτηση δικαιωμάτων τηλεοπτικής μετάδοσης για την ελεύθερη και τη συνδρομητική τηλεόραση,
- τις μεταγενέστερες αγορές στις οποίες οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς ανταγωνίζονται ο ένας τον άλλο για την τηλεθέαση, τα διαφημιστικά έσοδα που εξαρτώνται από τα ποσοστά τηλεθέασης και ιούς συνδρομητές για τις συνδρομητικές τηλεοράσεις.

- (23) Η Επιτροπή θεωρεί εξάλλου ότι τα δικαιώματα μετάδοσης στο Ίντερνετ και οι υπηρεσίες Ίντερνετ μετάδοσης περιεχομένου λιανικά μπορούν να επηρεαστούν από τον κανονισμό της UEFA για θέματα μετάδοσης. Σήμερα, δεν μπορεί ωστόσο να θεωρηθεί ότι η μετάδοση μαγνητοσκοπημένων σημάτων στο Ίντερνετ αντικαθιστά ή συμπληρώνει πραγματικά τη μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων. Η τεχνική μετάδοση περιεχομένου βίντεο μέσω του Ίντερνετ στον καταναλωτή δεν έχει ακόμη ωριμάσει και η οικονομική αξία τους είναι ακόμη μάλλον περιορισμένη. Η Επιτροπή δεν γνωρίζει καμία υπηρεσία που να διασφαλίζει την απευθείας μετάδοση ολόκληρων ποδοσφαιρικών αγώνων μέσω του Ίντερνετ ή κανένα σχέδιο παροχής τέτοιας υπηρεσίας στο εγγύς μέλλον. Συνεπώς, μέχρι στιγμής δεν υπάρχει τέτοια υπηρεσία στην οποία ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης θα μπορούσε να επιφέρει αισθητό περιορισμό. Αν και η κατάσταση αυτή μπορεί να αλλάξει στο μέλλον αν καταστεί διαθέσιμη η απαραίτητη ικανότητα μετάδοσης, δεν είναι απαραίτητο, στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης, να εξεταστούν περαιτέρω τα λιανικά δικαιώματα Ίντερνετ για τις ποδοσφαιρικές συναντήσεις ούτε να αναλυθεί η αγορά των λιανικών υπηρεσιών μετάδοσης περιεχομένου ή διαφήμισης στο Ίντερνετ.

2.1.3. Η προγενέστερη αγορά ραδιοτηλεοπτικών δικαιωμάτων για τις ποδοσφαιρικές συναντήσεις

- (24) Οι προτιμήσεις των τηλεθεατών διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην πολιτική αγοράς προγραμμάτων για όλα τα είδη ραδιοτηλεοπτικών φορέων, τόσο ώστε να καθορίζουν την αξία ενός προγράμματος⁽²⁰⁾. Η Επιτροπή σημειώνει ότι όλοι οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς είναι πραγματικοί ή δυνητικοί αγοραστές ραδιοτηλεοπτικών δικαιωμάτων για τις ποδοσφαιρικές συναντήσεις και ότι το ποδόσφαιρο έχει την ίδια σημασία για όλους, ανεξάρτητα από την αγορά⁽²¹⁾. Οι δημόσιοι φορείς αγοράζουν προγράμματα ώστε να έχουν μεγαλύτερη τηλεθέαση σύμφωνα με την υποχρέωσή τους για παροχή δημόσιας υπηρεσίας. Οι σταθμοί ελεύθερης πρόσβασης που χρηματοδοτούνται αποκλειστικά ή εν μέρει από τη διαφήμιση αγοράζουν προγράμματα προκειμένου να προσελκύσουν το μεγαλύτερο δυνατό κοινό και πωλούν στους διαφημιστές τη δυνατότητα να απευθυνθούν στο κοινό αυτό. Οι συνδρομητικοί φορείς αγοράζουν προγράμματα προκειμένου να ενθαρρύνουν τους τηλεθεατές να εγγραφούν συνδρομητές για τις υπηρεσίες τους.
- (25) Αν και όλοι οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς ανταγωνίζονται ο ένας τον άλλο για τα τηλεοπτικά δικαιώματα που αφορούν τις τηλεοπτικές συναντήσεις, διαπιστώνεται ότι τα δικαιώματα πλήρους κάλυψης για απευθείας μετάδοση πωλούνται ολοένα και συχνότερα στις συνδρομητικές τηλεοράσεις, ενώ οι τηλεοράσεις ελεύθερης πρόσβασης αποκτούν δικαιώματα μαγνητοσκοπημένης μετάδοσης ή μετάδοσης των κυριότερων στιγμιότυπων των ποδοσφαιρικών συναντήσεων. Ο λόγος είναι ότι οι συνδρομητικοί σταθμοί μπορούν συνήθως να καταβάλουν περισσότερα χρήματα για την αγορά των τηλεοπτικών δικαιωμάτων σε σχέση με τους σταθμούς ελεύθερης πρόσβασης, που υπόκεινται σε μεγαλύτερους περιορισμούς ως προς τον προϋπολογισμό τους. Αν και η Επιτροπή όρισε τη συνδρομητική τηλεόραση ως χωριστή αγορά σε προηγούμενες αποφάσεις⁽²²⁾, δεν είναι απαραίτητο, στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης, να αναλυθεί η αγορά της συνδρομητικής τηλεόρασης και της τηλεόρασης με ελεύθερη πρόσβαση χωριστά ώστε να μετρηθούν οι επιπτώσεις του κανονισμού για θέματα μετάδοσης στην τηλεοπτική αγορά, αφού όλα τα είδη μετάδοσης ποδοσφαιρικών συναντήσεων εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για θέματα μετάδοσης.

⁽²⁰⁾ Επίσης η δυνατότητα υποκατάστασης στο επίπεδο της ζήτησης καθορίζει την αγορά πριν από την παροχή ψηφιακών διαδραστικών τηλεοπτικών υπηρεσιών από τους παροχείς υπηρεσιών στους παροχείς περιεχομένου, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή στην απόφασή της 15ης Σεπτεμβρίου 1999, υπόθεση αριθ. 36.539 - British Interactive Broadcasting/Open (EE L 312 της 6.12.1999, σ. 1).

⁽²¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 1995, RTL/Veronica/Endemol (EE L 134 της 5.6.1996, σ. 32) και απόφαση της Επιτροπής της 3ης Μαρτίου 1999, TPS (EE L 90, της 2.4.1999, σ. 6).

⁽²²⁾ Βλέπε τις αποφάσεις της Επιτροπής στις υποθέσεις: απόφαση της 2ας Αυγούστου 1994, IV/M.410 — Kirch/Richmond/Telepù (EE C 225 της 13.8.1994, σ. 3), απόφαση 94/922/EK (IV/M.469 — MSG Media Service) (EE L 364 της 31.12.1994, σ. 1), απόφαση της 3ης Αυγούστου 1999, COMP/M.1574 — Kirch/Mediaset (EE C 255 της 8.9.1999, σ. 3), απόφαση της 21ης Μαρτίου 2000, COMP/JV.37 — B SKY B/Kirch Pay - TV (EE C 110 της 15.4.2000, σ. 45), απόφαση RTL/Veronica/Endemol, βλέπε υποσημείωση 21, απόφαση της 3ης Μαρτίου 1999, TPS, βλέπε υποσημείωση 21, απόφαση της 12ης Μαΐου 2000, IV/32.150 — Eurovision (EE L 151 της 24.6.2000, σ. 18).

- (26) Η έκταση της αγοράς τηλεοπτικών δικαιωμάτων μπορεί να οροθετηθεί από τον αριθμό προγραμμάτων που επιτρέπουν να επιτευχθεί ο συγκεκριμένος στόχος. Μπορούμε συνεπώς να ορίσουμε τη δυνατότητα υποκατάστασης αναλύοντας σε ποιο βαθμό μπορούν να πετύχουν το στόχο αυτό άλλα προγράμματα. Όταν ένα συγκεκριμένο είδος προγράμματος προσελκύει τακτικά πολυάριθμους τηλεθεατές ή ορισμένες κατηγορίες τηλεθεατών, ή αποδίδει εικόνα που δεν μπορούν να προσφέρουν άλλα προγράμματα, αυτό το είδος προγράμματος μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί χωριστή αγορά, γιατί δεν υπάρχουν άλλα προγράμματα ικανά να ασκήσουν ανταγωνιστική πίεση στους κατόχους αυτών των δικαιωμάτων και να περιορίσουν τα περιθώρια κίνησης τους σε ό,τι αφορά τον καθορισμό των τιμών.
- (27) Ως σήμερα, η Επιτροπή δεν θεώρησε ότι τα τηλεοπτικά δικαιώματα για τις ποδοσφαιρικές συναντήσεις αποτελούσαν χωριστή αγορά προϊόντων. Πρόσφατα, στην υπόθεση TPS, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ήταν παγκοσμίως αναγνωρισμένο ότι οι ταινίες και οι αθλητικές εκδηλώσεις ήταν τα δύο πιο δημοφιλή προϊόντα της συνδρομητικής τηλεόρασης και υπέδειξε ότι μπορεί να υπάρχει χωριστή αγορά τηλεοπτικών δικαιωμάτων για τις αθλητικές εκδηλώσεις ⁽²³⁾. Στην υπόθεση Eurovision ⁽²⁴⁾, η Επιτροπή συμπέρανε ότι θα μπορούσαν να υπάρχουν χωριστές αγορές για τα δικαιώματα σημαντικών αθλητικών εκδηλώσεων που δεν διεξάγονται συχνά αλλά περιστασιακά, κυρίως διεθνών, όπως το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου. Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα αθλητικά προγράμματα παρουσιάζουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: μπορούν να επιτύχουν υψηλά ποσοστά τηλεθέασης και να προσελκύσουν αναγνωρίσιμο κοινό, το οποίο ενδιαφέρει ιδιαίτερα ορισμένους διαφημιστές. Η Επιτροπή κατέληξε ωστόσο στο συμπέρασμα ότι δεν ήταν απαραίτητο, στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης, να οριστούν με ακρίβεια οι εν λόγω αγορές προϊόντων.
- (28) Σε ό,τι αφορά την έρευνα της Επιτροπής για την παρούσα υπόθεση προέκυψαν στοιχεία που δείχνουν ότι μπορεί να υπάρχει χωριστή αγορά για τα δικαιώματα μετάδοσης ποδοσφαιρικών αγώνων. Η Επιτροπή βρήκε επίσης στοιχεία που δείχνουν την ύπαρξη χωριστής αγοράς για τη μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων που δεν διεξάγονται τακτικά κάθε χρόνο όπως το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου και που δεν είναι υποκαταστήσιμα με δικαιώματα μετάδοσης τακτικών ποδοσφαιρικών αγώνων. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο περιορισμός του ανταγωνισμού που δημιουργεί ο κανονισμός της UEFA για θέματα μετάδοσης δεν θα ήταν σημαντικός ακόμη και σε μια αγορά που θα οριζόταν τόσο στενά όσο η αγορά για τη μετάδοση ποδοσφαιρικών συναντήσεων που διεξάγονται τακτικά κάθε χρόνο και που θα αφορούσε στην πράξη τους αγώνες πρωταθλήματος πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, τους αγώνες κυπέλλου, καθώς και το Champions League και το κύπελλο UEFA.
- (29) Ωστόσο, μολονότι η έρευνα της Επιτροπής εντόπισε ορισμένα στοιχεία που δείχνουν την ύπαρξη αυτής της αγοράς και που επεξηγούνται στη συνέχεια, δεν είναι απαραίτητο στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης να οριστούν με ακρίβεια οι σχετικές αγορές προϊόντων.

2.1.3.1. Εικόνα

- (30) Το ποδόσφαιρο είναι σημαντικό για τους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς γιατί συμβάλλει στην ανάπτυξη μιας εικόνας του σταθμού. Το ποδόσφαιρο χαίρει, μεταξύ των προσδοκώμενων τηλεθεατών, μιας χωριστής και ισχυρής εικόνας και επιτρέπει συνήθως την επιτυχία μεγάλων ποσοστών τηλεθέασης. Το ποδόσφαιρο είναι πηγή εκδηλώσεων, που πραγματοποιούνται τακτικά για ολόκληρο σχεδόν το χρόνο ⁽²⁵⁾ και οι τηλεθεατές δεν προσελκύονται μόνο από ένα αγώνα αλλά από το σύνολο του πρωταθλήματος. Τα ποδοσφαιρικά πρωταθλήματα παρέχουν συνεπώς εξασφαλισμένη τηλεθέαση για μεγάλες περιόδους. Το ποδόσφαιρο συμβάλλει στο να συνηθίσουν οι τηλεθεατές να παρακολουθούν ένα συγκεκριμένο σταθμό συνδυάζοντάς τον με το ποδόσφαιρο. Συμβάλλει έτσι στην ανάπτυξη μιας εικόνας του σταθμού.
- (31) Απέναντι στην ταχεία αύξηση του αριθμού των τηλεοπτικών σταθμών και της ομοιογένειας των προϊόντων, είναι ολοένα και πιο σημαντικό για τους τηλεοπτικούς σταθμούς να αποκτήσουν μια εικόνα ⁽²⁶⁾. Δεδομένου ότι οι τηλεθεατές έχουν μεγαλύτερη επιλογή, είναι ολοένα και πιο δύσκολο για τους τηλεοπτικούς σταθμούς να τους προσελκύσουν και να εξασφαλίσουν την πιστότητά τους. Η προώθηση μιας εικόνας ενθαρρύνει συνεπώς τους τηλεθεατές να συνηθίσουν να παρακολουθούν ένα συγκεκριμένο σταθμό. Αυτή η πιστότητα επιτυγχάνεται ωστόσο μόνο με την προσφορά ενός διαφοροποιημένου προϊόντος, ειδικότερα προγραμμάτων που είναι ενδιαφέροντα και συσχετίζονται ισχυρά με το σταθμό με τα προγράμματα. Όταν ένας σταθμός μεταδίδει ορισμένα προγράμματα όπως το Champions League της UEFA, οι τηλεθεατές συνηθίζουν να τον παρακολουθούν πριν από οποιαδήποτε άλλη επιλογή. Κατακτώντας τους τηλεθεατές ένας σταθμός μπορεί έτσι να καταστεί το σημείο αναφοράς τους. Από το γεγονός αυτό επωφελούνται και τα άλλα προγράμματα του σταθμού.

⁽²³⁾ Απόφαση TPS, βλέπε υποσημείωση 21.

⁽²⁴⁾ Απόφαση Eurovision, βλέπε υποσημείωση 22.

⁽²⁵⁾ Για παράδειγμα, στην Αγγλία, η Premiership διαρκεί από τον Αύγουστο ως τον Μάιο. Διεξάγονται περίπου 380 αγώνες, εκ των οποίων 60 μεταδίδονται ζωντανά στο σύνολό τους.

⁽²⁶⁾ Στην απάντησή της 2d της 26ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής, η VMM δηλώνει ότι «η απόκτηση δικαιωμάτων μετάδοσης αθλητικών γεγονότων (και μετάδοση αθλητικών προγραμμάτων) δεν αποτελεί συνήθως αποδοτική επένδυση καθαυτή. Ωστόσο, η μετάδοση αθλητικών προγραμμάτων, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για λαϊκά αθλήματα όπως το ποδόσφαιρο και η ποδηλασία, είναι σημαντική για ένα κανάλι, σε ό,τι αφορά την εικόνα του».

- (32) Περισσότερο έχει σημασία να κατακτήσουν τους τηλεθεατές οι σταθμοί που χρηματοδοτούνται από τη διαφήμιση. Οι σταθμοί αυτοί πρέπει να είναι σε θέση να παρουσιάζουν στους διαφημιστές υψηλά ποσοστά τηλεθέασης για όλα τα προγράμματά τους, γιατί διαφορετικά δεν μπορούν να πωλήσουν διαφημιστικό χρόνο. Το ποδόσφαιρο έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον ως προς το θέμα αυτό γιατί προσελκύει ευρύ κοινό και διασφαλίζει συνεπώς υψηλά ποσοστά τηλεθέασης. Οι τηλεθεατές που επιθυμούν να παρακολουθήσουν ένα συγκεκριμένο αγώνα αρχίζουν συχνά να παρακολουθούν τον εν λόγω σταθμό πολύ πριν την έναρξη του αγώνα και μπορούν να μείνουν στο σταθμό αυτό και μετά τον αγώνα για να δουν αν τους ενδιαφέρει το επόμενο πρόγραμμα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η τιμή των διαφημίσεων είναι όχι μόνο πολύ υψηλή για τον τηλεοπτικό διαφημιστικό χρόνο πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τον αγώνα αλλά και για τα προγράμματα που μεταδίδονται πριν και μετά τον αγώνα.
- (33) Η έρευνα της Επιτροπής επιβεβαίωσε ότι η αναγκαιότητα απόκτησης εικόνας επηρέαζε ιδιαίτερα τους σταθμούς στην απόφασή τους να αγοράσουν η μη δικαιώματα μετάδοσης ποδοσφαιρικών αγώνων⁽²⁷⁾. Θεωρούν ότι η μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων τους επιτρέπει να σχηματίσουν μια εικόνα που δεν θα μπορούσαν να αποκτήσουν διαφορετικά. Η προσφορά άλλων προγραμμάτων δεν καθιστά την απόκτηση προγραμμάτων τηλεοπτικής μετάδοσης ποδοσφαιρικών εκδηλώσεων λιγότερο ενδιαφέρουσα ούτε επηρεάζει την αντίστοιχη ζήτησή της⁽²⁸⁾. Η Richard Russell Associates περιγράφει το άθλημα ως κινητήριο μοχλό της BskyB, που υπάρχει εδώ και δέκα έτη⁽²⁹⁾.
- (34) Μια από τις ιδιαίτερες αξίες του ποδοσφαίρου για τους σταθμούς που επιθυμούν να βελτιώσουν την εικόνα τους είναι η τακτική διεξαγωγή πολλών αγώνων. Αντίθετα με πολλά άλλα αθλήματα, το ποδόσφαιρο χαρακτηρίζεται από μεγάλο αριθμό εθνικών και ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων που διεξάγονται τακτικά σχεδόν καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Έτσι, αντίθετα με άλλα αθλήματα, το ποδόσφαιρο επιτρέπει την καταγραφή υψηλών ποσοστών τηλεθέασης κατά τρόπο τακτικό, διαρκή και συνεχή⁽³⁰⁾. Μολονότι υπάρχουν επίσης αγώνες πρωταθλήματος σε άλλα αθλήματα, συνήθως δεν είναι τόσο πολυαριθμοί ούτε τακτικοί. Αν και μπορούν να καταγράψουν υψηλά ποσοστά τηλεθέασης, τα ποσοστά αυτά δεν είναι τόσο σταθερά όσο του ποδοσφαίρου. Το γεγονός αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία όσον αφορά το κύρος, διότι ένας τηλεοπτικός σταθμός δεν μπορεί να αποκτήσει ικανοποιητική εικόνα παρά σε μία μακρά περίοδο⁽³¹⁾.
- (35) Η αναζήτηση εικόνας είναι τόσο ισχυρή που οι σταθμοί είναι ορισμένες φορές έτοιμοι να υποστούν ζημιές σε ορισμένα προγράμματα αν τα προγράμματα αυτά έχουν τέτοια ποιότητα που μπορούν να τους επιτρέψουν να προσελκύσουν τηλεθεατές. Ορισμένοι σταθμοί θεωρούν το ποδόσφαιρο προϊόν που πωλείται με ζημία προκειμένου να προσελκυστούν τηλεθεατές⁽³²⁾.
- (36) Τα χαρακτηριστικά αυτά των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μετάδοσης ποδοσφαιρικών αγώνων έχουν ως συνέπεια οι τιμές που είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς να υπερβαίνουν όλες τις άλλες, περιλαμβανομένων και των πιο εξαιρετικών αθλητικών γεγονότων, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες και οι αγώνες φόρμουλα

⁽²⁷⁾ Στην απάντησή της 2k της 15ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου, η RTL θεωρεί ότι «η πραγματική τιμή των δικαιωμάτων μετάδοσης ποδοσφαιρικών αγώνων είναι τόσο υψηλή... που δεν μπορεί να καλυφθεί από τα έσοδα προγραμματισμού των αγώνων». Οι σταθμοί εξακολουθούν να αγοράζουν τα δικαιώματα αυτά για να βελτιώσουν την εικόνα τους.

⁽²⁸⁾ Στην απάντησή της 2j της 23ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 1999, η OnDigital δηλώνει ότι «το ενδιαφέρον μας στο ποδόσφαιρο δεν επηρεάζεται από την προσφορά ταινιών, τηλεοπτικών σειρών, παιχνιδιών ή εκπομπών άλλου περιεχομένου γιατί το ποδόσφαιρο κατέχει μοναδική θέση στη βρετανική αγορά και είναι ικανό να προσελκύσει ένα άλλο τμήμα της αγοράς». Στην απάντησή της 2i της 16ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, η NOS θεωρεί ότι «το ενδιαφέρον της NOS στο ποδόσφαιρο δεν επηρεάζεται παρά σε περιορισμένο βαθμό από την προσφορά τηλεοπτικών δικαιωμάτων μετάδοσης άλλων αθλητικών γεγονότων... γιατί αποτελεί το υπ' αριθμόν ένα άθλημα στις Κάτω Χώρες... το ποδόσφαιρο διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο στον αθλητικό προγραμματισμό της NOS... παρέχοντας στα άλλα αθλητικά προγράμματα της NOS ποσοστό τηλεθέασης που δεν θα κατέγραφαν σε διαφορετική περίπτωση». Στην απάντησή της 3e, η NOS δηλώνει ότι «... το ποδόσφαιρο αποτελεί μοναδικό προϊόν σε ένα ξεχωριστό πρωτάθλημα. Κανένα άλλο άθλημα δεν έχει ποσοστό τηλεθέασης ούτε αντιπροσωπεύει μερίδιο αγοράς σαν του ποδοσφαίρου... βελτιώνει την εικόνα της NOS».

⁽²⁹⁾ Richard Russell Associates, «Sports Television: The ever changing face», 16 Φεβρουαρίου 1999, σ. 10 και 12.

⁽³⁰⁾ Βλέπε υποσημείωση 25.

⁽³¹⁾ Το συμπέρασμα αυτό βασίζεται στις απαντήσεις των ραδιοτηλεοπτικών φορέων στις επιστολές βάσει του άρθρου 11, και ειδικότερα αυτές της Eurosport, της RTBF, της VMM, της VRT, της France 2 και 3 και της NOS.

⁽³²⁾ Στην απάντησή της 2k της 26ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, η VMM δηλώνει ότι «στην πράξη, η αγορά δικαιωμάτων τηλεοπτικής μετάδοσης για τον αθλητισμό (ιδιαίτερα το ποδόσφαιρο) δεν αποτελεί επικερδή επιχείρηση καθ'εαυτή... Ωστόσο... η εικόνα των σταθμών της VMM θα αποτελέσει την καθοριστική παράμετρο στις αποφάσεις αγοράς δικαιωμάτων μετάδοσης ποδοσφαιρικών αγώνων». Για παράδειγμα, η OnDigital, που αγόρασε πρόσφατα τα δικαιώματα τηλεοπτικής μετάδοσης του Champions League της UEFA και τα παρέχει δωρεάν στους συνδρομητές της για διαφημιστικούς λόγους, αναφέρει στην απάντησή της 2d της 23ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 1999 ότι «στα πρώτα στάδια ανάπτυξης μιας πλατφόρμας, έχει μεγαλύτερη σημασία να αυξηθεί ο αριθμός των συνδρομητών από την πραγματοποίηση κερδών». Εξάλλου, στην απάντησή της 21 της 23ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 1999, η OnDigital αναφέρει «η OnDigital θεωρεί ότι η εικόνα και η αξία των προγραμμάτων της επηρεάζονται άμεσα από το αθλητικό περιεχόμενο που προτείνεται στην πλατφόρμα της».

1⁽³³⁾. Ο πίνακας που επισυνάπτεται στο παράρτημα Ι δείχνει ότι από το 1992 ως το 1996, 14 από τις 21 πιο σημαντικές πωλήσεις δικαιωμάτων μετάδοσης αθλητικών γεγονότων σε επίπεδο τιμών αφορούσαν το ποδόσφαιρο. Η ONDigital δηλώνει ότι «τα δικαιώματα μετάδοσης ποδοσφαιρικών αγώνων είναι τα ακριβότερα...»⁽³⁴⁾. Οι συνολικές δαπάνες στον τομέα του αθλητισμού γενικά αυξήθηκαν σημαντικά τα τελευταία έτη. Το ποδόσφαιρο αντιπροσώπευε το σημαντικότερο μέρος των συνολικών αθλητικών δαπανών των αθλητικών σταθμών. Ο ευρωπαϊκός μέσος όρος ανήλθε σε 44,6 %⁽³⁵⁾. Το υψηλό αυτό ποσοστό για την αγορά δικαιωμάτων μετάδοσης ποδοσφαιρικών αγώνων δείχνει τη σημασία που αποδίδουν οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς στο άθλημα αυτό σε σχέση με τα άλλα αθλητικά γεγονότα.

2.1.3.2. Ένα ιδιαίτερο κοινό

- (37) Οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς επιθυμούν να προσελκύσουν τηλεθεατές. Προκειμένου να κινήσουν το ενδιαφέρον των κατά το δυνατό περισσότερων τηλεθεατών, προσπαθούν να προτείνουν ισορροπημένα προγράμματα που να ανταποκρίνονται στα γούστα όλων. Οι δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς ασκούν δημόσια υπηρεσία με την έννοια ότι πρέπει να ικανοποιούν ένα μεγάλο μέρος των τηλεθεατών. Οι συνδρομητικοί σταθμοί προσπαθούν να ικανοποιήσουν τον κατά το δυνατό μεγαλύτερο αριθμό τηλεθεατών ώστε να τους πωλήσουν συνδρομές. Οι εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί φορείς πωλούν συνήθως στους διαφημιστές σύνολα διαφημιστικού χρόνου καταναμμένα μεταξύ των διαφόρων προγραμμάτων αντί για μεμονωμένα τμήματα σε ιδιαίτερα προγράμματα⁽³⁶⁾. Οι παραγωγοί που επιθυμούν να διαφημιστούν, για παράδειγμα, στην Premier League, θα αγοράσουν διαφημιστικό χρόνο και για άλλα είδη προγραμμάτων. Το γεγονός αυτό αντικατοπτρίζει τη στρατηγική αριστοποίησης ενός διαφημιστή στόχος του οποίου είναι να αγγίξει το μεγαλύτερο δυνατό κοινό δυνητικών πελατών, κάτι που μπορεί να επιτύχει καλύτερα μεταδίδοντας διαφημίσεις σε μια ολόκληρη σειρά προσεκτικά επιλεγμένων προγραμμάτων, κάθε ένα από τα οποία παρακολουθείται από μια διαφορετική κατηγορία δυνητικών πελατών⁽³⁷⁾. Το γεγονός ότι το ποδόσφαιρο χαρακτηρίζεται από τακτικές και συχνές διοργανώσεις που καταγράφουν υψηλά ποσοστά τηλεθέασης αυξάνει την αξία των προγραμμάτων σε σχέση με το άθλημα αυτό έναντι των άλλων διαφημιστικών χρόνων γιατί ο διαφημιστής μπορεί να μεταδώσει συχνά το διαφημιστικό του μήνυμα σε ένα δυνητικό αγοραστή με συγκεκριμένο προφίλ.
- (38) Ωστόσο, επιλέγοντας ένα σύνολο διαφημιστικών χρόνων, οι διαφημιστές δεν επιλέγουν τυχαία τα προγράμματα κατά τα οποία θα μεταδίδονται τα μηνύματα. Το προφίλ των τηλεθεατών που προσελκύει ένα πρόγραμμα αποτελεί καθοριστικό παράγοντα. Αντικατοπτρίζει το λόγο ύπαρξης της διαφήμισης: οι επιχειρήσεις διαφημίζονται κυρίως για να προσελκύσουν νέους πελάτες ή να διατηρήσουν τους υπάρχοντες. Για το σκοπό αυτό, οποιοσδήποτε τηλεθεατής που μπορεί έστω και δυνητικά να ενδιαφέρεται για το εν λόγω προϊόν πρέπει να δει τη σχετική διαφήμιση⁽³⁸⁾.
- (39) Τα διάφορα είδη τηλεθεατών δεν έχουν την ίδια αξία για τους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς (και τους διαφημιστές). Ορισμένοι βλέπουν περισσότερη τηλεόραση από άλλους. Δεν έχουν όλοι την ίδια αγοραστική δύναμη ούτε τις ίδιες καταναλωτικές συνήθειες. Μεταξύ των πλέον περιζήτητων τηλεθεατών, περιλαμβάνονται οι άντρες που διαθέτουν μεγαλύτερη αγοραστική δύναμη από το μέσο όρο και είναι ηλικίας μεταξύ 16 και 35 ετών γιατί η ομάδα αυτή θεωρείται γενικά ότι έχει καταναλωτικές συνήθειες λιγότερο σταθεροποιημένες από τα πιο ηλικιωμένα άτομα και συνεπώς είναι πιθανό να δοκιμάσει νέα προϊόντα και υπηρεσίες. Το πρόβλημα για τους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς και τους διαφημιστές είναι ότι στην ομάδα αυτή υπάρχουν πάρα πολλά άτομα που, γενικά, δεν βλέπουν πολύ τηλεόραση («light viewers»)⁽³⁹⁾⁽⁴⁰⁾. Συνεπώς, είναι πολύ πιο δύσκολο για τους διαφημιστές να προσεγγίσουν αυτή την ομάδα στόχο μέσω της τηλεόρασης σε σχέση με τις άλλες ομάδες, όπως οι γυναίκες άνω των 55 ετών που παρακολουθούν, κατά μέσο όρο, πολύ περισσότερη τηλεόραση. Από την πλευρά των διαφημιστών, το γεγονός ότι αυτή η ομάδα στόχος είναι συγχρόνως περιζήτητη, αλλά και πιο δύσκολο να προσεγγιστεί δίνει στα προγράμματα που παρακολουθεί ιδιαίτερη αξία. Έτσι, τα προγράμματα που ενδιαφέρουν την ομάδα αυτή έχουν μεγάλη σημασία για τους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς και, συνεπώς, για τους διαφημιστές.

⁽³³⁾ Kagan Euro TV Sports, 26 Ιουλίου 1996.

⁽³⁴⁾ Απάντηση 2ε της ONDigital της 23ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 1999.

⁽³⁵⁾ Kagan Euro TV Sports, 26 Ιουλίου 1996.

⁽³⁶⁾ Απάντηση 6f της ITV της 12ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 10ης Σεπτεμβρίου 1999.

⁽³⁷⁾ Ένας κατασκευαστής ποδοσφαιρικών παπουτσιών θα αγγίξει συνεπώς μεγαλύτερο αριθμό δυνητικών αγοραστών μεταδίδοντας ένα διαφημιστικό μήνυμα στον τελικό ενός ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος, όταν οι «aficionados» είναι πιο πιθανό να παρακολουθούν τηλεόραση, και ένα άλλο κατά τη διάρκεια μιας ταινίας, όταν οι περιστασιακοί παίκτες μπορεί να είναι μπροστά στην τηλεόρασή τους, παρά μεταδίδοντας δυο διαφημιστικά μηνύματα κατά τη διάρκεια του εν λόγω τελικού. Έτσι, θα εκτεθεί στο μήνυμά του κατασκευαστή ένας μεγαλύτερος αριθμός δυνητικών αγοραστών.

⁽³⁸⁾ Για παράδειγμα, ενώ οι παραγωγοί δημοφιλών για πρωινό δεν ενδιαφέρονται για το ποιος θα δει τη διαφήμισή τους, ένας παραγωγός κρέατος θα αποφύγει να μεταδώσει το διαφημιστικό του μήνυμα κατά τη διάρκεια ενός προγράμματος για τη χορτοφαγία, ακόμη και αν αυτό έχει μεγάλη τηλεθέαση. Έτσι, αν οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς θέλουν να πωλήσουν το διαφημιστικό τους χρόνο στους παραγωγούς κρέατος, δεν μπορούν να εκπέμπουν αποκλειστικά προγράμματα για τη χορτοφαγία, αλλά θα πρέπει επίσης να προτείνουν και προγράμματα για άτομα που δεν αποκλείουν το κρέας από τη διατροφή τους (ακόμη και αν τα προγράμματα αυτά προσελκύουν λιγότερους τηλεθεατές).

⁽³⁹⁾ Απάντηση 5c της Channel 5 τη 19ης Νοεμβρίου 1999.

⁽⁴⁰⁾ Το 1998, για παράδειγμα, το 81 % των ενηλίκων άνω των 16 ετών έβλεπε τηλεόραση καθημερινά στο Ηνωμένο Βασίλειο. Κατά μέσο όρο έβλεπαν 241 λεπτά τηλεόραση την ημέρα. Την ίδια περίοδο, μόνο το 73 % των ατόμων ηλικίας από 16 ως 34 έβλεπε καθημερινά τηλεόραση. Ο μέσος όρος παρακολούθησης ήταν 182 λεπτά την ημέρα.

- (40) Από τη σχετική έρευνα της Επιτροπής φαίνεται ότι το ποδόσφαιρο είναι το αποτελεσματικότερο πρόγραμμα προκειμένου να προσεγγιστεί η συγκεκριμένη αυτή ομάδα. Τα 2/3 των τηλεθεατών που παρακολουθούν προγράμματα σχετικά με το ποδόσφαιρο είναι άντρες της συγκεκριμένης κατηγορίας ηλικίας ⁽⁴¹⁾. Έτσι, οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς μπορούν να εφαρμόζουν υψηλότερες τιμές για τις διαφημίσεις που μεταδίδονται κατά τη διάρκεια των ποδοσφαιρικών αγώνων σε σχέση με αυτές που μεταδίδονται στο πλαίσιο άλλων προγραμμάτων. Οι διαφημιστικοί χρόνοι κατά τη διάρκεια της μετάδοσης των ποδοσφαιρικών αγώνων είναι ακριβότεροι από αυτούς κατά τη διάρκεια άλλων αθλητικών συναντήσεων. Για παράδειγμα, για το αγγλικό πρωτάθλημα της πρώτης κατηγορίας και το Champions League της UEFA, οι βρετανοί ραδιοτηλεοπτικοί φορείς επιβάλλουν προσαυξήσεις από 10-50 % ανάλογα με τις ομάδες και τη φάση του πρωταθλήματος ⁽⁴²⁾.
- (41) Η ελκυστικότητα των αθλητικών συναντήσεων και, συνεπώς, η σχετική σημασία του ανταγωνισμού για την αγορά των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μετάδοσης ποικίλλουν ανάλογα με το είδος του αθλήματος και το είδος της συνάντησης. Τα πολύ δημοφιλή αθλήματα όπως το ποδόσφαιρο προσελκύουν συνήθως μεγάλο αριθμό τηλεθεατών. Αντίθετα, λιγότερο διαδεδομένα αθλήματα καταγράφουν πολύ χαμηλά ποσοστά τηλεθέασης. Οι διεθνείς συναντήσεις ενδιαφέρουν συνήθως περισσότερο τους τηλεθεατές μιας δεδομένης χώρας όταν συμμετέχει η εθνική ομάδα τους ή ο πρωταθλητής της χώρας, ενώ οι εθνικές εκδηλώσεις στις οποίες δεν συμμετέχουν εθνικές ομάδες ή πρωταθλητές συχνά δεν παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον ⁽⁴³⁾. Στα περισσότερα κράτη μέλη, το ποδόσφαιρο καταγράφει το υψηλότερο ποσοστό τηλεθέασης. Το 1997, οι ποδοσφαιρικοί αγώνες αντιπροσώπευαν 21 από τις 25 ευρωπαϊκές συναντήσεις με το μεγαλύτερο ποσοστό τηλεθέασης. Το πόσο δημοφιλές είναι το άθλημα αυτό μεταξύ των τηλεθεατών φαίνεται επίσης από τις ώρες εκπομπής που του είναι αφιερωμένες. Από το 1996 ως το 1997 διατέθηκαν 13 939 ώρες για τη μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων. Στη δεύτερη θέση είναι το τένις με 5 115 ώρες μόνο, δηλαδή λιγότερες από τις μισές ώρες που διατέθηκαν για το ποδόσφαιρο ⁽⁴⁴⁾. Η Kagan TV Sports υπέβαλε τις ακόλουθες παρατηρήσεις σχετικά με τα ποσοστά αυτά: «η κατανομή των ωρών εκπομπής για τα διάφορα αθλήματα δείχνει ότι το ποδόσφαιρο είναι το δημοφιλέστερο άθλημα» ⁽⁴⁵⁾. Την ίδια γνώμη εκφράζουν και οι απαντήσεις στις επιστολές που εστάλησαν βάσει του άρθρου 11· για παράδειγμα, η ONDigital δηλώνει ότι «στο Ηνωμένο Βασίλειο το αγγλικό πρωτάθλημα της πρώτης κατηγορίας προσελκύει εκατομμύρια τηλεθεατές, ξεπερνώντας έτσι όλες τις άλλες αθλητικές συναντήσεις της περιόδου» ⁽⁴⁶⁾.

2.1.3.3. Συμπεράσματα για την προγενέστερη αγορά προϊόντων

- (42) Συμπερασματικά, η έρευνα της Επιτροπής δείχνει ότι υπάρχει κατά πάσα πιθανότητα χωριστή αγορά για τα ραδιοτηλεοπτικά δικαιώματα των ποδοσφαιρικών συναντήσεων που διεξάγονται τακτικά κάθε χρόνο και θα μπορούσαν στην πράξη να αφορούν τους αγώνες των εθνικών πρωταθλημάτων πρώτης και δεύτερης κατηγορίας καθώς και τους αγώνες κυπέλλου και τους αγώνες του Champions League και του κυπέλλου UEFA. Θα μπορούσε να εξεταστεί η ύπαρξη άλλης κατηγορίας για τους ποδοσφαιρικούς αγώνες που δεν διεξάγονται τακτικά κάθε χρόνο όπως το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου ⁽⁴⁷⁾ δεδομένου ότι η εκδήλωση αυτή δεν αποτελεί τακτική πηγή προγραμματισμού για τους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς. Ωστόσο, αφού ακόμη και στην αγορά για τα δικαιώματα μετάδοσης ποδοσφαιρικών αγώνων που διεξάγονται κάθε χρόνο, όπως προαναφέρθηκε, ο κανονισμός της UEFA για θέματα μετάδοσης δεν οδηγεί σε αισθητό περιορισμό του ανταγωνισμού, δεν είναι απαραίτητο στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης να οριστούν με ακρίβεια οι σχετικές αγορές προϊόντων.

⁽⁴¹⁾ Για παράδειγμα, στην απάντησή της 2e της 21ης Οκτωβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 8ης Οκτωβρίου 1999, η Young & Rubicam Europe αναφέρει ότι: «οι διαφημίσεις για τις κατηγορίες προϊόντων που προορίζονται στις γυναίκες δεν είναι πιθανό να μεταδίδονται κατά τη διάρκεια αθλητικών προγραμμάτων». Απάντηση 4a της McCann-Erickson της 3ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 8ης Οκτωβρίου 1999. Απάντηση 5c της Channel 5, και απάντηση 5c της ITV: «οι τηλεθεατές αυτοί (που παρακολουθούν προγράμματα σχετικά με το ποδόσφαιρο) είναι κυρίως άντρες, νεότεροι και διαθέτουν αγοραστική δύναμη μεγαλύτερη από το μέσο όρο των τηλεθεατών». Στην απάντησή της 5c της 12ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 10ης Σεπτεμβρίου 1999, η ITV δηλώνει ότι οι τηλεθεατές που παρακολουθούν το Champions League της UEFA «είναι κυρίως άντρες, νεότεροι και διαθέτουν αγοραστική δύναμη μεγαλύτερη από το μέσο όρο των τηλεθεατών». Στην απάντησή της 2e της 3ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 8ης Οκτωβρίου 1999, η McCann-Erickson επιβεβαίωσε την άποψη αυτή. Στην απάντησή της 6d i) της 15ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 20ης Σεπτεμβρίου 1999, η RTL θεωρεί ότι «θα έχανε διαφημιστικά έσοδα αν αντικαθιστούσε το Champions League της UEFA με άλλες ποδοσφαιρικές ή αθλητικές εκδηλώσεις. Πράγματι, το προφίλ των τηλεθεατών θα ήταν το ίδιο, αλλά η τηλεθέαση θα ήταν χαμηλότερη γιατί οι εκδηλώσεις αυτές δεν θα ήταν το ίδιο ενδιαφέρουσες».

⁽⁴²⁾ Απάντηση 3a της McCann-Erickson της 3ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 8ης Οκτωβρίου 1999.

⁽⁴³⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 40 της απόφασης της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2000 στην υπόθεση IV/32.150 Eurovision.

⁽⁴⁴⁾ Kagan Euro TV Sports, 26 Ιουλίου 1996, σ. 8.

⁽⁴⁵⁾ Kagan Euro TV Sports, 26 Ιουλίου 1996, σ. 163.

⁽⁴⁶⁾ Απάντηση 2i της ONDigital της 23ης Νοεμβρίου 1999 στο αίτημα πληροφοριών της Επιτροπής της 20ης Σεπτεμβρίου 1999.

⁽⁴⁷⁾ Βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 42 και 43 της απόφασης της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2000 στην υπόθεση IV/32.150 Eurovision.

2.1.4. Η μεταγενέστερη αγορά στην οποία ανταγωνίζονται οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς για τα διαφημιστικά έσοδα ανάλογα με τα ποσοστά τηλεθέασης και τον αριθμό συνδρομητών

- (43) Όπως εξηγήθηκε παραπάνω, η αγορά δικαιωμάτων τηλεοπτικής μετάδοσης ποδοσφαιρικών αγώνων επηρεάζει σημαντικά τις μεταγενέστερες τηλεοπτικές αγορές που μεταδίδεται το ποδόσφαιρο στο πλαίσιο του ανταγωνισμού των ραδιοτηλεοπτικών φορέων για τη διαφήμιση ή/και τους συνδρομητές. Ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης δεν περιορίζει τη δυνατότητα των ραδιοτηλεοπτικών φορέων να ανταγωνίζονται για διαφήμιση ή/και συνδρομητές. Συνεπώς, δεν είναι απαραίτητο να οριστεί αν υπάρχουν χωριστές αγορές για τη μετάδοση ποδοσφαιρικών γεγονότων στις μεταγενέστερες αγορές δεδομένου ότι ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης δεν δημιουργεί προβλήματα ανταγωνισμού ακόμη και στη στενότερη αγορά.

2.2. Γεωγραφική αγορά

- (44) Ο κανονισμός της UEFA για θέματα μετάδοσης αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι η αγορά για τα δικαιώματα τηλεοπτικής μετάδοσης ποδοσφαιρικών συναντήσεων είναι εθνική δεδομένου ότι τα δικαιώματα αυτά πωλούνται συνήθως σε εθνική βάση — ακόμη και για πανευρωπαϊκά γεγονότα όπως το Champions League της UEFA.
- (45) Επίσης, και οι μεταγενέστερες τηλεοπτικές αγορές μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι εθνικές ή περιφερειακές γενικά, ειδικότερα για πολιτισμικούς και γλωσσικούς λόγους ⁽⁴⁸⁾.

2.3. Άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και άρθρο 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ

- (46) Σύμφωνα με το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και απαγορεύονται όλες οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες οι αποφάσεις μεταξύ ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική που δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και συμβαλλομένων μερών στη συμφωνία ΕΟΧ και που έχουν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και της επικράτειας που καλύπτεται από τη συμφωνία ΕΟΧ.

2.3.1. Συμφωνίες ή αποφάσεις μεταξύ επιχειρήσεων και ενώσεων επιχειρήσεων

- (47) Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατέληξε ότι λαμβανομένων υπόψη των στόχων της Κοινότητας, οι αθλητικές δραστηριότητες εμπίπτουν στο κοινοτικό δίκαιο στο μέτρο που αποτελούν οικονομική δραστηριότητα με την έννοια του άρθρου 2 της συνθήκης ⁽⁴⁹⁾. Οι επαγγελματικοί ποδοσφαιρικοί σύλλογοι ασκούν οικονομικές δραστηριότητες ⁽⁵⁰⁾ και αποτελούν επιχειρήσεις με την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ. Συνεπώς, οι εθνικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες είναι ενώσεις επιχειρήσεων με την έννοια των διατάξεων αυτών. Αποτελούν επίσης επιχειρήσεις στο μέτρο που ασκούν οικονομική δραστηριότητα ⁽⁵¹⁾. Η UEFA, οι εθνικές ομοσπονδίες και οι ποδοσφαιρικοί σύλλογοι μέλη αποτελούν συνεπώς επιχειρήσεις με την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι ορισμένες από τις οντότητες αυτές δεν είναι κερδοσκοπικές και πέρα από οποιαδήποτε πολιτιστική ή κοινωνική δραστηριότητα μπορεί να ασκούν.

⁽⁴⁸⁾ Βλέπε τις αποφάσεις της Επιτροπής στις υποθέσεις:

— M.779 — Bertelsmann/CLT, της 7ης Οκτωβρίου 1996 (EE C 364 της 4.12. 1996).

— RTL/Veronica/Endemol, της 20ής Σεπτεμβρίου 1995, (EE L 134 της 5.6.1996).

⁽⁴⁹⁾ Βλέπε αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1974, υπόθεση 36/74, Walrave κατά Union cycliste internationale, Συλλογή 1974, σ. 563, αιτιολογική σκέψη 4, της 14ης Ιουλίου 1976, υπόθεση 13/76, Doná κατά Mantero, Συλλογή 1976, σ. 507, αιτιολογική σκέψη 12, της 15ης Δεκεμβρίου 1995, υπόθεση C415/93, URBSF κατά Bosman, Συλλογή 1995, σ. I-4921, αιτιολογική σκέψη 73, της 11ης Απριλίου 2000, υπόθεση C-51/96 και C-191/97, Christelle Deliege κατά Ligue Francophone de Judo et Disciplines ASBL και λοιποί, Συλλογή 2000, σ. I-2549, αιτιολογικές σκέψεις 41 και 42 και της 13ης Απριλίου 2000, υπόθεση C-176/96, Jyri Lehtonen και λοιποί κατά Fédération Royale des Societes de Basket-ball ASBL (FRBSB), αιτιολογικές σκέψεις 32 και 33.

⁽⁵⁰⁾ Για παράδειγμα, πώληση εισιτηρίων, μεταγραφές παικτών, διανομή ειδών merchandising, σύναψη διαφημιστικών συμβάσεων και συμφωνιών χορηγίας, πώληση δικαιωμάτων μετάδοσης κ.λπ. Το μέγεθος της επιχείρησης δεν έχει σημασία και η έννοια της επιχείρησης δεν προϋποθέτει να είναι κερδοσκοπική. Βλέπε τις προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Lenz στην υπόθεση C-415/93, URBSF κατά Bosman, Συλλογή 1995, σ. I-4921, αιτιολογική σκέψη 255 που παραπέμπει στην απόφαση των συνεκδικασθέντων υποθέσεων 209/78 έως 215/78 και 218/78, Van Landewyck κατά Επιτροπής, Συλλογή 1980/μέρος III, σ. 207, αιτιολογική σκέψη 88.

⁽⁵¹⁾ Απόψη του Γενικού Εισαγγελέα Lenz στην υπόθεση C-415/93, URBSF κατά Bosman, Συλλογή 1995, σ. I-4921, αιτιολογική σκέψη 256. Βλέπε επίσης απόφαση της Επιτροπής της 27ης Οκτωβρίου 1992 σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/33.384 και IV/33.378 — Διανομή εκδρομικών πακέτων για το παγκόσμιο κύπελλο 1990) (EE L 326 της 12.11.1992, σ. 31) αιτιολογική σκέψη 49 («... η FIFA είναι οντότητα που ασκεί δραστηριότητες οικονομικής φύσης και αποτελεί επιχείρηση με την έννοια του άρθρου 53 της συνθήκης ΕΟΚ») και αιτιολογική σκέψη 53 («[Federazione Italiana Gioco Calcio = εθνική ιταλική ποδοσφαιρική ομοσπονδία] ασκεί επίσης δραστηριότητες οικονομικής φύσης και συνεπώς αποτελεί επιχείρηση με την έννοια του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ») και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Νοεμβρίου 1994 στην υπόθεση T-46/92, ποδοσφαιρική ομοσπονδία της Σκωτίας κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1039, από την οποία συμπεραίνεται ότι η ποδοσφαιρική ομοσπονδία της Σκωτίας αποτελεί επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων με την έννοια των άρθρων 81 και 82. Βλέπε επίσης συνεκδικασθείσες υποθέσεις C51/96 και C-191/97, Christelle Deliege κατά Ligue Francophone de Judo και Disciplines ASBL και λοιποί, Βλέπε υποσημείωση 49, αιτιολογικές σκέψεις 52 έως 57.

- (48) Ο κανονισμός UEFA για θέματα μετάδοσης αποτελεί μέρος του καταστατικού της και εγκρίθηκε από τα αρμόδια όργανά της. Πρόκειται για απόφαση ένωσης ομοσπονδιών επιχειρήσεων με την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ ⁽⁵²⁾.

2.3.2. Ο κανονισμός της UEFA για θέματα μετάδοσης δεν περιορίζει αισθητά τον ανταγωνισμό

- (49) Σύμφωνα με την UEFA, ο κανονισμός της για θέματα μετάδοσης προσφέρει στις εθνικές ομοσπονδίες περιορισμένη δυνατότητα προγραμματισμού των εθνικών τους ποδοσφαιρικών συναντήσεων σε ώρια που δεν συμπίπτουν με τα ποδοσφαιρικά προγράμματα. Υποστηρίζει ότι ενώ κάτι τέτοιο μπορεί ορισμένες φορές να καταλήξει σε καταστάσεις στις οποίες οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς δεν μπορούν να μεταδώσουν την εν λόγω συνάντηση όταν το επιθυμούν, ο κανονισμός αυτός δεν οδηγεί σε αισθητό περιορισμό του ανταγωνισμού γιατί η περίοδος κατά την οποία μπορεί να περιοριστεί η μετάδοση των ποδοσφαιρικών αγώνων είναι ιδιαίτερα μικρή.
- (50) Η Επιτροπή σημειώνει εξ' αρχής ότι ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει ως στόχο του περιορισμό του ανταγωνισμού με την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ. Ο στόχος δεν είναι να περιοριστούν, από εμπορική άποψη, οι δυνατότητες του τηλεοπτικού φορέα να αγοράσει δικαιώματα για ποδοσφαιρικές συναντήσεις ή να περιοριστούν οι δυνατότητές του να ανταγωνιστεί για διαφημιστικά έσοδα ή συνδρομητές. Ο στόχος είναι να προωθηθεί η ανάπτυξη του ποδοσφαίρου και η ποικιλία των διοργανώσεων.
- (51) Ωστόσο, υπό ορισμένες προϋποθέσεις ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης μπορεί δυνητικά να καταλήξει σε καταστάσεις όπου οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς δεν είναι σε θέση να μεταδώσουν ποδοσφαιρικές συναντήσεις όταν το επιθυμούν. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι εθνικές ομοσπονδίες είναι υποχρεωμένες να διασφαλίσουν ότι όταν πωλούνται δικαιώματα μετάδοσης από την επικράτειά τους σε επικράτεια με ώρες απαγόρευσης, τηρούνται οι ώρες απαγόρευσης και δεν μεταδίδονται ποδοσφαιρικές συναντήσεις στα συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα. Το αποτέλεσμα αυτό του κανονισμού δεν μπορεί ωστόσο να θεωρηθεί ότι αποτελεί αισθητό περιορισμό του ανταγωνισμού με την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ.
- (52) Η Επιτροπή κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά του κανονισμού για θέματα μετάδοσης της UEFA:
- ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης επιτρέπει στις εθνικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες να απαγορεύουν τη σκόπιμη μετάδοση ποδοσφαιρικών συναντήσεων στην επικράτειά τους για μέγιστη διάρκεια δύο ωρών και 30 λεπτών είτε το Σάββατο είτε την Κυριακή·
  - οι εν λόγω ώρες απαγόρευσης πρέπει να αντιστοιχούν απολύτως στην περίοδο κατά την οποία διεξάγονται οι περισσότεροι αγώνες σε εθνικό επίπεδο όπως καθορίζεται από τον κανονισμό για θέματα μετάδοσης, δηλαδή όταν διεξάγεται η πλειονότητα, δηλαδή τουλάχιστον 50 %, των εβδομαδιαίων συναντήσεων των δύο πρώτων κατηγοριών της χώρας·
  - Η υποχρέωση αυτή εμποδίζει οποιαδήποτε αυθαίρετη απόφαση σχετικά με τις περιόδους κατά τις οποίες εφαρμόζεται η απαγόρευση, οποιαδήποτε απαγόρευση εφαρμόζεται κατά τρόπο καταχρηστικό ή όταν δεν διεξάγονται ποδοσφαιρικές συναντήσεις, για παράδειγμα κατά τη χειμερινή διακοπή του πρωταθλήματος·
  - αν η περίοδος κατά την οποία διεξάγονται οι περισσότεροι αγώνες σε εθνικό επίπεδο είναι ιδιαίτερα εκτεταμένη και το 50 % τουλάχιστον των εβδομαδιαίων συναντήσεων των δύο πρώτων κατηγοριών της χώρας δεν διεξάγονται το Σάββατο ή την Κυριακή, οι εθνικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες δεν μπορούν να καθορίσουν καμία ώρα απαγόρευσης·
  - η στενή σχέση με την περίοδο κατά την οποία διεξάγονται οι ποδοσφαιρικοί αγώνες σε εθνικό επίπεδο διασφαλίζει επίσης ότι οι ώρες απαγόρευσης θα παραμείνουν ουσιαστικά οι ίδιες από χρόνο σε χρόνο. Επιπλέον, αφού καθοριστούν οι ώρες απαγόρευσης, οι εθνικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες δεν μπορούν να επηρεάσουν την εφαρμογή τους μέσω διαδικασίας χορήγησης έγκρισης. Έτσι, οι εθνικές ομοσπονδίες και οι τηλεοπτικοί φορείς μπορούν να προγραμματίσουν τους ποδοσφαιρικούς αγώνες πολύ νωρίτερα ώστε να πραγματοποιούνται σε ώρια τα οποία να μην συμπίπτουν με συναντήσεις που μεταδίδει η τηλεόραση, γεγονός που αποτελεί σημαντικό στοιχείο για τον επαναπρογραμματισμό των ποδοσφαιρικών αγώνων ώστε να μεταδοθούν τηλεοπτικά. Το στοιχείο αυτό απαντά στις ανησυχίες των ραδιοτηλεοπτικών φορέων σχετικά με τον κίνδυνο να μετακινήσουν οι ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες την περίοδο κατά την οποία διεξάγονται οι περισσότεροι αγώνες σε εθνικό επίπεδο και τις αντίστοιχες ώρες απαγόρευσης από τη μία ποδοσφαιρική περίοδο στην άλλη. Ο σχετικός κίνδυνος έγκειται στο γεγονός ότι οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς είναι συχνά υποχρεωμένοι να αγοράζουν δικαιώματα μετάδοσης για τα επόμενα έτη·

⁽⁵²⁾ Αν εθεωρείτο συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων, δεν θα είχε καμία επίπτωση δεδομένου ότι το άρθρο 81 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ εφαρμόζονται με τον ίδιο τρόπο στη μία ή την άλλη μορφή συνεργασίας. Βλέπε τις προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Lenz στην υπόθεση C-415/93, URBSF κατά Bosman, Συλλογή 1995, σ. I-4921, αιτιολογική σκέψη 258.

στ) αν οι εθνικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες επιτρέπουν τη μετάδοση ποδοσφαιρικών συναντήσεων κατά τις ώρες απαγόρευσης στην επικράτειά τους, δεν μπορούν να αντιτεθούν στη μετάδοση καμίας άλλης ποδοσφαιρικής συνάντησης·

ζ) οι ώρες απαγόρευσης δεν ισχύουν για τη μετάδοση μη αθλητικών προγραμμάτων που μπορούν να περιλαμβάνουν σύντομα αποσπάσματα (μαγνητοσκοπημένα) ποδοσφαιρικών συναντήσεων.

- (53) Αναλύοντας την αγορά, η Επιτροπή κατέγραψε ότι για την περίοδο 2000-2001, μόνο δέκα από τις 21 ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες εφάρμοσαν τον κανονισμό για θέματα μετάδοσης και όρισαν ώρες απαγόρευσης (έξι το Σάββατο και τέσσερις την Κυριακή), όπως φαίνεται στον πίνακα του παραρτήματος II. Μολονότι τρεις από τις τέσσερις ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες του Ηνωμένου Βασιλείου⁽⁵³⁾ όρισαν ώρες απαγόρευσης, όπως και στο παρελθόν, το έκαναν κατά τρόπο συντονισμένο. Ο προβληματισμός των βρετανικών ραδιοτηλεοπτικών φορέων, που ανησυχούσαν ότι οι τέσσερις ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες του Ηνωμένου Βασιλείου δεν ήταν υποχρεωμένες από τον κανονισμό για θέματα μετάδοσης να συντονίσουν τις αποφάσεις τους σε ό,τι αφορά τις ώρες απαγόρευσης με αποτέλεσμα μία κατάσταση όσον κάθε εθνική ποδοσφαιρική ομοσπονδία θα απαγόρευε διαφορετικές ώρες, κάτι που θα καθιστούσε τεχνικά δυσκολότερη (χωρίς να είναι αδύνατη) τη μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων στο Ηνωμένο Βασίλειο, γιατί θα έπρεπε να αντικατασταθεί η μετάδοση ποδοσφαίρου με κάποιο άλλο πρόγραμμα, φαίνεται συνεπώς να είναι θεωρητικός και αβάσιμος στην πράξη, τουλάχιστον μέχρι σήμερα.
- (54) Οι βρετανικοί ραδιοτηλεοπτικοί φορείς εξέφρασαν επίσης το φόβο ότι δεν θα αντλούσαν κανένα πλεονέκτημα από την εφαρμογή από μία μόνο βρετανική ποδοσφαιρική ομοσπονδία του άρθρου 4, το οποίο ελαφρύνει τον περιορισμό του άρθρου 3 προβλέποντας εξαίρεση για τις ώρες απαγόρευσης όσον αφορά τα παιχνίδια εθνικής σημασίας⁽⁵⁴⁾. Υποστηρίζουν ότι κάθε μια από τις τέσσερις εθνικές ποδοσφαιρικές ομοσπονδίες στο Ηνωμένο Βασίλειο έχει συγκεκριμένα ενδιαφέροντα και μολονότι μια εθνική ομοσπονδία μπορεί να χορηγήσει εξαίρεση από τις ώρες απαγόρευσης για τη μετάδοση ενός αγώνα, η εξαίρεση αυτή δεν θα ισχύει για τις άλλες εθνικές ομοσπονδίες, καθιστώντας αδύνατη τη μετάδοση στις περιοχές αυτές. Η Επιτροπή σημειώνει ότι το άρθρο 4 είναι προς όφελος των ραδιοτηλεοπτικών φορέων γιατί προβλέπει την εξαίρεση από τις ώρες απαγόρευσης και περιορίζει τις ώρες απαγόρευσης που ισχύουν έναντι ορισμένων όχι πολύ συχνών ποδοσφαιρικών συναντήσεων. Προβλέπεται ότι μια ποδοσφαιρική συνάντηση μπορεί να μεταδοθεί κατά τη διάρκεια των ωρών απαγόρευσης ενώ διαφορετικά θα υπήρχε απαγόρευση μετάδοσης ποδοσφαίρου. Επιπλέον, η εφαρμογή της εξαίρεσης έχει ως αποτέλεσμα ότι οι ομοσπονδίες μέλη που εφαρμόζουν τη διάταξη πρέπει επίσης να δεχτούν τη μετάδοση οποιασδήποτε άλλης ποδοσφαιρικής συνάντησης στην επικράτειά τους κατά την ίδια περίοδο. Έτσι, το άρθρο 4 παρέχει ένα πλεονέκτημα έναντι του γενικού κανόνα ελαφρύνοντας τον περιορισμό του άρθρου 3. Εξάλλου, καμία εθνική ποδοσφαιρική ομοσπονδία δεν εφαρμόζει τη διάταξη για την περίοδο 2000-2001. Κατά τη διάρκεια της περιόδου 1999-2000, όσον ο αριθμός των ωρών απαγόρευσης ήταν αισθητά υψηλότερος, η διάταξη εφαρμόστηκε μόνο για εννέα ποδοσφαιρικούς αγώνες. Η αγγλική και η σκωτσέζικη ποδοσφαιρική ομοσπονδία εφάρμοσαν τη διάταξη τρεις φορές, εκ των οποίων μία φορά για τις ίδιες ώρες. Συνεπώς, θεωρείται ότι η διάταξη, που αποτελεί μια δυνατότητα εξαίρεσης από τις ώρες απαγόρευσης, δεν έχει μεγάλη σημασία στην πράξη.
- (55) Οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς υποστηρίζουν επίσης ότι ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης δημιουργεί προβλήματα σε ότι αφορά τη διασυνοριακή μετάδοση. Οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς υποστηρίζουν ότι με την τεχνική πρόοδο οι εκπομπές τους θα καλύπτουν σύντομα ολόκληρη την Ευρώπη. Θα πρέπει τότε να συμμορφώνονται σε διαφορετικές ώρες απαγόρευσης ανάλογα με την περιοχή και τη νομοθεσία, γεγονός που καθιστά περισσότερο πολύπλοκες τις διεθνείς τηλεοπτικές μεταδόσεις. Μολονότι είναι σωστό ότι οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς θα πρέπει να τηρούν ώρες απαγόρευσης στις περιοχές όπου μεταδίδουν σκόπιμα τα προγράμματά τους, η Επιτροπή θεωρεί ότι το γεγονός αυτό δεν καθιστά αξιολογήσιμους τους ενδεχόμενους περιορισμούς που δημιουργεί ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης. Η Επιτροπή δεν γνωρίζει καμία περίπτωση όσον τα αποτελέσματα του κανονισμού να οδήγησαν σε προβλήματα. Στο πλαίσιο του κανονισμού για θέματα μετάδοσης, η σκόπιμη μετάδοση ορίζεται ως η κατάσταση στην οποία ένας ραδιοτηλεοπτικός φορέας μεταδίδει στην τοπική γλώσσα. Στο μέτρο που οι πανευρωπαϊκοί τηλεοπτικοί φορείς μεταδίδουν κρυπτογραφημένες τηλεοπτικές υπηρεσίες, υπάρχει δυνατότητα εξαίρεσης των χωρών για τις οποίες ισχύουν ώρες απαγόρευσης. Στην ελεύθερη μετάδοση οι πανευρωπαϊκοί σταθμοί, όπως το Eurosport, έχουν τη δυνατότητα να μην μεταδίδουν ποδόσφαιρο με σχόλια σε ορισμένες γλώσσες ώστε να αποφυγούν την εφαρμογή του κανονισμού. Το γεγονός ότι μπορεί να υπάρχει διαφοροποίηση μεταξύ χωρών εικονογραφείται από το παράδειγμα του Eurosport που διαμορφώνει προγράμματα για περιφερειακό ή τοπικό κοινό. Επιπλέον, το Eurosport είναι ο μοναδικός πανευρωπαϊκός αθλητικός σταθμός που υπάρχει στα κράτη μέλη της ΕΕ και του ΕΟΧ και γενικά σε ότι αφορά τα εθνικά ευρωπαϊκά πρωταθλήματα δεν χρησιμοποιεί δικαιώματα ζωντανής μετάδοσης, αλλά μεταδίδει μαγνητοσκοπημένες ποδοσφαιρικές

⁽⁵³⁾ Η ύπαρξη τεσσάρων ομοσπονδιών στο Ηνωμένο Βασίλειο οφείλεται σε ιστορικούς λόγους.

⁽⁵⁴⁾ Η δυνατότητα εξαίρεσης από τις ώρες απαγόρευσης που παρέχει το άρθρο 4 του κανονισμού για θέματα μετάδοσης συνάδει με την προσέγγιση του άρθρου 3α παράγραφος 1 της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ (ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23), που διασφαλίζει ότι δεν στερείται ένα ουσιώδες τμήμα του πληθυσμού τη δυνατότητα να παρακολουθεί τέτοιες εκδηλώσεις σε απευθείας ή μαγνητοσκοπημένη μετάδοση.

συναντήσεις. Δεδομένου ότι ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης εφαρμόζεται μόνο για σκόπιμες εκπομπές, όπως ορίζονται παραπάνω, και ότι οι περισσότεροι από τους ραδιοτηλεοπτικούς φορείς δεν μεταδίδουν σκόπιμες εκπομπές παρά στην περιοχή μόνο μίας εθνικής ποδοσφαιρικής ένωσης, το πρόβλημα δεν φαίνεται να είναι σημαντικό ούτε αξιολογήσιμο στο σημερινό στάδιο. Αν υπάρξουν εξελίξεις μελλοντικά, η Επιτροπή μπορεί να επανεξετάσει την κατάσταση.

- (56) Τέλος, οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς εξέφρασαν την ανησυχία τους ως προς τις επιπτώσεις του κανονισμού για θέματα μετάδοσης στις νέες υπηρεσίες που παρέχονται μέσω Ίντερνετ. Αντίθετα με την παραδοσιακή τηλεόραση, η μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων μέσω του Ίντερνετ θα μπορούσε να λαμβάνεται ανάλογα με τη ζήτηση οποιαδήποτε στιγμή και, επιπλέον, η λήψη εκπομπών μέσω του Ίντερνετ είναι απεριόριστη σε γεωγραφικό επίπεδο. Έτσι, προκειμένου να συμμορφωθεί με τον κανονισμό για θέματα μετάδοσης, ένας παροχέας υπηρεσιών Ίντερνετ θα έπρεπε να τηρεί τις διαφορετικές περιόδους απαγόρευσης για όλες τις ενώσεις μέλη και να εμποδίζει τη μετάδοση κατά τη διάρκεια των ωρών απαγόρευσης για τους χρήστες στην επικράτεια των διαφόρων ενώσεων μελών και να την επιτρέπει κατά τις ελεύθερες περιόδους. Μολονότι κάτι τέτοιο είναι τεχνικά εφικτό για έναν παροχέα υπηρεσιών Ίντερνετ, οι παροχές υπηρεσιών Ίντερνετ δεν θα είχαν, από οικονομικής πλευράς, κανένα συμφέρον να εφαρμόσουν τη διαδικασία αυτή. Μια τέτοια υποχρέωση θα μπορούσε να αποτελεί εμπόδιο στην ανάπτυξη νέων και καινοτόμων υπηρεσιών. Ωστόσο, η Επιτροπή συμμερίζεται την άποψη που εξέφρασε ένας τρίτος, σύμφωνα με την οποία η τεχνική μετάδοσης περιχομένου βίντεο μέσω του Ίντερνετ δεν έχει ακόμη ωριμάσει και η οικονομική αξία τέτοιων υπηρεσιών είναι ακόμη μάλλον αμελητέα. Όπως έχουν τα πράγματα σήμερα, η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς ότι δεν μπορεί να θεωρήσει ότι ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης περιορίζει αισθητά τη μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων στο Ίντερνετ. Η Επιτροπή δεν γνωρίζει καμία υπηρεσία που να αφορά απευθείας μετάδοση ολόκληρων ποδοσφαιρικών αγώνων μέσω του Ίντερνετ ούτε κανένα σχέδιο παροχής τέτοιας υπηρεσίας στο άμεσο μέλλον. Πάντως, η άποψη αυτή μπορεί να μεταβληθεί στο μέλλον αν μεσολαβήσουν εξελίξεις στην αγορά που να δείχνουν ότι ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης αποτελεί πλέον εμπόδιο στην ανάπτυξη νέων υπηρεσιών Ίντερνετ οπότε και θα επανεξετάσει την παρούσα απόφαση ανάλογα με τη νέα κατάσταση.
- (57) Έχοντας υπόψη τα παραπάνω, η Επιτροπή εξέτασε το πρόγραμμα των ποδοσφαιρικών συναντήσεων πρώτης και δεύτερης κατηγορίας του πρωταθλήματος ορισμένων εθνικών ομοσπονδιών. Διαπίστωσε ότι οι παραδοσιακές αγωνιστικές περιόδοι - που σύμφωνα με τον κανονισμό για θέματα μετάδοσης πρέπει να αντιστοιχούν στις ώρες απαγόρευση - διαφέρουν σε κάθε χώρα (βλέπε πίνακα στο παράρτημα 2) και είναι όλο και πιο εκτεταμένες, ειδικότερα στα πρωταθλήματα των μεγάλων ποδοσφαιρικών χωρών (π.χ. Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία) που διαθέτουν πέρα από την εθνική τους αγορά και μια διεθνή αγορά. Οι περισσότερες από τις συναντήσεις αυτές για το πρωτάθλημα κλιμακώνονται σε περισσότερες ημέρες της εβδομάδας και διεξάγονται σε διαφορετικά και μεταβαλλόμενα ωράρια. Ο συνδυασμός των διαφόρων συναντήσεων δεν θα καταλήξει συνεπώς παρά σπάνια σε καταστάσεις όσον οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς θα εμποδίζονταν να μεταδώσουν ποδοσφαιρικές εκδηλώσεις συγκεκριμένης προέλευσης και συνεπώς δεν θα αγόραζαν τηλεοπτικά δικαιώματα της ίδιας προέλευσης⁽⁵⁵⁾. Αν συμβεί ένας ραδιοτηλεοπτικός φορέας να μην μπορεί να μεταδώσει ένα συγκεκριμένο ποδοσφαιρικό αγώνα απευθείας, διαθέτει ωστόσο πολλές δυνατότητες για τη μετάδοση απευθείας άλλων ποδοσφαιρικών συναντήσεων στο πλαίσιο του ίδιου πρωταθλήματος. Αν ένας ραδιοτηλεοπτικός φορέας επιθυμεί να μεταδώσει απευθείας έναν ποδοσφαιρικό αγώνα που διεξάγεται σε μια χώρα ή στο πλαίσιο μιας συγκεκριμένης διοργάνωσης, δεν εμποδίζεται από το να το κάνει — ή σε εξαιρετικά σπάνιες περιπτώσεις — λόγω του κανονισμού για θέματα μετάδοσης. Επιπλέον, οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν ζωντανά ποδοσφαιρικές συναντήσεις από άλλα εθνικά πρωταθλήματα ή πανευρωπαϊκά, οι οποίες διεξάγονται σε διαφορετικές χρονικές στιγμές. Συνεπώς, ανεξάρτητα από την ύπαρξη του κανονισμού για θέματα μετάδοσης, οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς μπορούν πάντοτε να αποκτούν εμπορικά ενδιαφέροντα δικαιώματα μετάδοσης ποδοσφαιρικών συναντήσεων.
- (58) Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς προσφεύγουν επίσης συχνά στη μαγνητοσκοπημένη μετάδοση αποσπασμάτων ή των καλύτερων φάσεων σε αθλητικές εκπομπές ή άλλα παρόμοια προγράμματα. Οι εκπομπές αυτές μπορούν να προγραμματιστούν εύκολα ώστε να μην συμπίπτουν με τις ώρες απαγόρευσης. Εξάλλου, ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης δεν εμποδίζει την κάλυψη της επικαιρότητας σε μη αθλητικές εκπομπές.
- (59) Δεδομένου ότι η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης δεν έχει αισθητά περιοριστικά αποτελέσματα στην αγορά της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, δεν είναι αναγκαίο, στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης, να καθοριστεί αν και σε ποιο βαθμό η μετάδοση ποδοσφαιρικών συναντήσεων στην τηλεόραση, είτε πρόκειται για σταθμούς με ελεύθερη πρόσβαση είτε για συνδρομητικούς σταθμούς ή ακόμη μέσω του Ίντερνετ, έχει αρνητικές επιπτώσεις στην προσέλευση στα γήπεδα και την πρακτική ενασχόληση με το άθλημα από τους ερασιτέχνες.

⁽⁵⁵⁾ Για παράδειγμα το Canal+ μεταδίδει το αγγλικό πρωτάθλημα στη Δανία κάθε Σάββατο, Κυριακή και Δευτέρα.

- (60) Η παρούσα απόφαση δεν θίγει σε καμία περίπτωση την εκτίμηση της από κοινού πώλησης των δικαιωμάτων μετάδοσης ποδοσφαιρικών συναντήσεων βάσει του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ.
- (61) Βάσει των γεγονότων αυτών, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο κανονισμός για θέματα μετάδοσης της UEFA δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά σημαντικό περιορισμό του ανταγωνισμού με την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ στην αγορά αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, δεν υπάρχει λόγος να παρέμβει η Επιτροπή, όσον αφορά το άρθρο 47 του καταστατικού της UEFA, όπως εφαρμόζεται με τον κανονισμό της για θέματα μετάδοσης, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην:

Union des Associations Européennes de Football
Route de Genève 46
CH-1260 Nyon 2.

Βρυξέλλες, 19 Απριλίου 2001.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Οι 21 σημαντικότερες συμφωνίες μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων κατά την περίοδο 1992-1996 (1)

	Αθλημα	Ραδιοτηλεοπτικός σταθμός	Εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ	Εκατομμύρια ECU	Ημερομηνία
1.	Παγκόσμιο ποδοσφαιρικό κύπελλο	Kirch	2 360	2 572	2002
2.	Ολυμπιακοί Αγώνες	EBU	1 440	1 570	1996
3.	Αγγλικό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα	BSkyB	955	1 041	1996
4.	Ολλανδικό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα	Sport7	648	706,32	1996
5.	Ιταλικό πρωτάθλημα πρώτης και δεύτερης κατηγορίας	RAI	356	388,04	1996
6.	Γερμανικό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα	Sat1	314	342,26	1997
7.	Γερμανικό ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα	Sat1	293	319,37	1994
8.	Ολυμπιακοί Αγώνες του 1996	ARD/ZDF	287	312,83	1996
9.	Ευρωπαϊκό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου στη Γερμανία	Sat1/RTL	251	273,59	
10.	Πρωτάθλημα Rugby των πέντε εθνών	BSkyB	227	247,43	1996
11.	Ισπανικό πρωτάθλημα	Forta	164	178,76	
12.	Γαλλικό πρωτάθλημα	Canal+	150,3	163,83	1996
13.	Πρωτάθλημα Rugby Super Rugby League	BSkyB	137,2	149,55	1996
14.	Ιταλικό πρωτάθλημα	Telepiù	125	136,25	1997
15.	Βρετανικό πρωτάθλημα Rugby	BSkyB	118,4	129,06	
16.	Στιγμιότυπα αγγλικού πρωταθλήματος	BBC	115,2	125,57	1996
17.	Παγκόσμιο πρωτάθλημα στίβου	EBU		125	5 έτη
18.	Φόρμουλα 1	ITV	96,4	105,08	1996
19.	Δανικό πρωτάθλημα	DR/TV2	89,2	97,228	1996
20.	Αγγλικό κύπελλο	BSkyB	86,9	94,721	1996
21.	Αγγλικό πρωτάθλημα	BSkyB	62	67,58	1992

(1) Πηγή: Kagan Euro TV Sports, 26 Ιουλίου 1996.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κανονισμός για θέματα μετάδοσης (άρθρο 3): απόφαση για ώρες απαγόρευσης από τις εθνικές ομοσπονδίες
(περίοδος 2000-2001 — τοπική ώρα)

	Ώρες απαγόρευσης	Παραδοσιακή αγωνιστική περίοδος	Περίοδος
	Σάββατο	Κυριακή	
Αυστρία	14:00-16:30		έως 3.12.2000, 3.3-27.5.2001
Βέλγιο	19:30-22:00		12.8-21.12.2000, 20.1-20.5.2001
Δανία		14:15-16:45	23.7-26.11.2000 και 11.3-17.6.2001
Αγγλία	14:45-17:15		12.8.2000-19.5.2001
Φινλανδία			
Γαλλία			
Γερμανία			
Ελλάδα			
Ιρλανδία			
Ισλανδία			
Ιταλία			
Λιχτενστάιν			
Λουξεμβούργο		14:30 *	Αυγ. 16:00, Σεπτ. 15:30, Οκτ. 15:00, Νοέμ. 14:45/ 14:30, Δεκ. 14:30, Φεβ.-Μαρ. 15:00, Απρ.-Μάιος 15:30, Ιούνιος 16:00
Κάτω χώρες		14:45-17:15	έως 18.12.2000 και 28.1-28.5.2001
Βόρειος Ιρλανδία			
Νορβηγία	17:30-20:00 *		17:30-20:00: 20-27.8.2000, 15:30-18:00: 10- 24.9.2000, 14:30-17:00: 1-15.10.2000, 13:30- 16:00: 22.10.2000
Πορτογαλία		16:00-18:30	έως 11. Ιουνίου 2001
Σκωτία	14:45-17:15		29.7.2000-2.1.2001, 27.1-26.5.2001
Ισπνία			
Σουηδία			
Ουαλία	14:30-17:00		έως 6 Μαΐου 2001